ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา)

ปริญญา

สุขศึกษา | พลศึกษา

สาขา | **ภาควิชา**

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

Factors Related to Sexual Risk Behaviors of Secondary School Students in Nonthaburi Province

นามผู้วิจัย นางอรอุมา ไชยดำ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรัณฑรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา .....

(อาจารย์อวยพร ตั้งธงชัย, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์กัญจนา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ..... **เดือน** ..... **พ.ศ.** .....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

Factors Related to Sexual Risk Behaviors of Secondary School Students in Nonthaburi Province

โดย

นางอรอุมา ไชยดำ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา)
พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อรอุมา ไชยดำ 2557: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนนทบุรี ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา) สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรัณฑรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์, Ph.D. 105 หน้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประเภทการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation study) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนาได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติที่ใช้ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร คือ สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product Moment correlation Coefficient)

ผลการวิจัย พบว่า ด้านปัจจัยนำ กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศและการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง มีค่านิยมทางเพศต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับดีมาก ด้านปัจจัยเอื้อ กลุ่มตัวอย่าง มีการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศในระดับน้อย ด้านปัจจัยเสริม กลุ่มตัวอย่างได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับน้อย การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับปานกลาง และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับน้อย ในด้านความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -.180, r = -.129) ค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับปานกลางต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -.592) การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศและอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r =.737, r =.777) ส่วนการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีความ สัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = .134)

_____ _____ ___/___/___

ลายมือชื่อนิสิต ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Onuma Chaiyadam 2014: Factors Related to Sexual Risk Behaviors of Secondary School Students in Nonthaburi Province. Master of Science (Health Education), Major Field: Health Education, Department of Physical Education. Thesis Advisor: Assistant Professor Karuntharat Boonchuaythanasit, Ph.D. 105 pages.

The purpose of this descriptive research was to examine factors related to sexual risk behaviors of secondary school students in Nonthaburi Province. The samples were 380 students of secondary school students in Nonthaburi Province. The Questionnaire was used as a research instrument. Descriptive statistics namely frequency distribution, percentage, arithmetic mean, standard deviation were used to employ the data. Pearson's product Moment correlation Coefficient was used to analyze relationship between the variables.

The study results were found as follows. Regarding predisposing factors, the study samples had knowledge of sexual risk behaviors and self-esteem at a moderate level. Sexual value of sexual risk behaviors of the study samples was at an excellent level. Concerning enabling factor namely accessing to sexual arousing media was at a low level. Reinforcing factors namely influence from peers toward sexual risk behaviors was at a low level. Family communication about sexual matter was at a moderate level. While sexual risk a behavior was at a low level. In term of factors related to sexual risk behaviors, the study results found that knowledge of sexual risk behaviors and self-esteem had low negative relationship with sexual risk behaviors at a 0.05 statistical significant level ($r = -.180$, $r = -.129$ respectively). Sexual value of sexual risk behaviors had medium negative relationship with sexual risk behaviors at a 0.05 statistical significant level ($r = -.592$). Accessing to sexual arousing media and influence from peers had high positive relationship with sexual risk behaviors at a 0.05 statistical significant level ($r = .737$, $r = .777$ respectively). Family communication about sexual risk behaviors had low positive relationship with sexual risk behaviors at a 0.05 statistical significant level ($r = .134$).

_____ _____ ___/___/___

Student's signature Thesis Advisor's signature

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรัณฑรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และเสียสละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ อีกทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ตลอดระยะเวลาการทำวิจัย ด้วยความเอาใจใส่ทำให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องครบถ้วนในเนื้อหา รวมทั้งมีคุณค่าทางวิชาการมากขึ้น และ กราบขอบพระคุณกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.อัจฉรา เสาว์เฉลิม ประธานการสอบ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธทรัพย์ ท่านผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาพลศึกษาทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน รวมทั้งมอบวิชาความรู้อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป และ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาพลศึกษา สาขาสุขศึกษาทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำต่าง ๆ

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.นพ.โสภณ เอี่ยมศิริถาวร ดร.สุรสักย์ ธไนศวรรยางค์กูร ดร.ไพโรจน์ จันทรมณี และ อาจารย์รุ่งทิพย์ ศรพรหมมาศ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือการวิจัย รวมทั้งให้แนวคิดและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรีที่อนุญาตให้ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปทดสอบคุณภาพและอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี รวมทั้งนักเรียนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่งที่คอยช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้โอกาสในการศึกษาด้วยความห่วงใย และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาตลอด คุณค่าความดี หรือประโยชน์อันเกิดเนื่องจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณบิดามารดา รวมทั้งสมาชิกในครอบครัว ที่ได้ให้โอกาสพร้อมเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาตลอด และขอมอบแด่คณาจารย์นักเรียน รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

อรอุมา ไชยดำ

มิถุนายน 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญ

หน้า

สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(4)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
การตรวจเอกสาร	9
อุปกรณ์และวิธีการ	36
ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	49
ผลการวิจัย	49
ข้อวิจารณ์	67
สรุปและข้อเสนอแนะ	70
สรุป	70
ข้อเสนอแนะ	71
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	73
ภาคผนวก	80
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	81
ภาคผนวก ข ใบขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	95
ภาคผนวก ค รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	99
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	105

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ค่านิยมทางเพศในวัยรุ่น	22
2	สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง	38
3	ข้อมูลทางด้านชีวสังคม	50
4	ระดับความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	53
5	ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแสดงรายข้อ	53
6	ระดับค่านิยมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	55
7	ระดับค่านิยมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแสดงรายข้อ	55
8	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น	56
9	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแสดง รายข้อ	57
10	ระดับการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	58
11	ระดับการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแสดงรายข้อ	58
12	ระดับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	60
13	ระดับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแสดงรายข้อ	60
14	ระดับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	61
15	ระดับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแสดงรายข้อ	62
16	ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	63
17	ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแสดงรายข้อ	63
18	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	65

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	65
20	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	66

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	34

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

Factors Related to Sexual Risk Behaviors of Secondary School Students in Nonthaburi Province

คำนำ

ในรอบ 20 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างรวดเร็วและทวีความวิกฤติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่เลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตก ในด้านการบริโภคอาหารจานด่วน (ฟาสท์ฟูด) การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ การแข่งขันทางสังคม เศรษฐกิจการเมือง ความก้าวหน้าทางวัตถุนิยม รวมทั้งเทคโนโลยีการสื่อสารที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องตามยุคโลกาภิวัฒน์ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการดำรงชีวิต และโครงสร้างทางสังคมเนื่องจากการย้ายถิ่นฐานของคนในชนบทเข้ามาอยู่ในเมือง ทำให้ครอบครัวมีขนาดเล็กและอ่อนแอลง สังคมมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและมีค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยละเลยเรื่องการศึกษา คุณธรรม และจริยธรรม มีความรู้และสนใจเรื่องพุทธศาสนาน้อย ละทิ้งการประพฤติปฏิบัติตนตามศาสนา ขาดการวิเคราะห์ที่เหมาะสมส่งผลต่อคุณลักษณะของเยาวชนและวัยรุ่นในปัจจุบัน ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของปัญหาด้านสุขภาพ สุขภาพจิต ภาวะโรคอ้วน การรับสื่ออย่างไม่เหมาะสม การติดสารเสพติด ติดเกม การใช้ความรุนแรง และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร คือ อายุต่ำกว่า 20 ปี เพิ่มมากขึ้น พ่อแม่จำนวนมากขาดทักษะการเป็นพ่อแม่ ไม่รู้จักสิทธิการเป็นพลเมืองที่ดี อีกทั้ง พบว่า อายุเฉลี่ยของวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีแนวโน้มอายุน้อยลง โดยวัยรุ่นใช้บ้านตัวเองและบ้านเพื่อนเป็นสถานที่ที่ร่วมเพศครั้งแรกมากที่สุด (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2554) สอดคล้องกับรายงานกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2548 พบว่า กลุ่มวัยรุ่นชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ17 และหญิง ร้อยละ 8.7 ส่วนใหญ่วัยรุ่นชายมักจะมีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือแฟนร้อยละ 79.8 สำหรับวัยรุ่นหญิงจะมีเพศสัมพันธ์แบบสมัครใจ ร้อยละ 62.5 ที่น่าตกใจ คือ วัยรุ่นชายไม่นิยมหญิงบริการแต่หันมามีความสัมพันธ์กับเพื่อนใจ/คนรักแทน ซึ่งเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์สูงมาก แสดงว่า การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นจะนิยมในกลุ่มคนที่รู้จักกันมาก่อนและมักจะไว้วางใจกันมากกว่าการใช้ถุงยางอนามัยป้องกันตัว ส่วนใหญ่วัยรุ่นชายมีการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 46.9 และวัยรุ่นหญิง ร้อยละ 39.1 ที่น่าเป็นห่วงมาก คือ วัยรุ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศที่ถูกต้อง มีค่านิยมทางเพศไม่เหมาะสม รวมถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นแบบก้าวกระโดด เนื่องจากรับวัฒนธรรมที่ผิด ๆ จากสื่อต่าง ๆ ทำให้มีค่านิยมที่ผิด ๆ อาทิเช่น การตั้งเป้ามีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ไม่ป้องกันตนขณะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศที่คุ้นเคยกัน ไม่กลัวการติดเอดส์แต่กลัวการติดเชื้อจากเพศสัมพันธ์ และต้องการทางออกด้านการป้องกันตนเอง ไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ รวมถึงไม่ให้ตั้งครรภ์แบบไม่พร้อมมากกว่า (จิรังกูร, 2548) และสอดคล้องกับข้อมูลของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2553 พบว่า วัยรุ่นหญิงอายุ 15-19 ปี ตั้งครรภ์จำนวน 51 คนต่อวัยรุ่นหญิง 1,000 คน ขณะที่ประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชีย อาทิเช่น ญี่ปุ่นมีอัตราเฉลี่ยที่ 10 คน สิงคโปร์ที่ 5 คน โดยที่วัยรุ่นไทยมีอัตราการตั้งครรภ์อยู่ในอันดับ 3 รองจากประเทศพม่าและกัมพูชา รวมถึงวัยรุ่นไทยมีการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นถึง 3 เท่า กล่าวคือมีการติดเชื้อเพิ่มขึ้นถึง 4,000 คน จากเดิมในแต่ละจังหวัดมีผู้ติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 1,000 คนต่อเดือน ซึ่งโรคที่พบสูงสุด คือ หนองใน แผลริมอ่อน หูดหงอนไก่ ซิฟิลิส และโรคเอดส์ ที่น่าเป็นห่วงคือ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา พบแนวโน้มของการเจ็บป่วยและตายด้วยโรคเอดส์ในกลุ่มวัยรุ่นหญิงอายุ 15 - 24 ปี มีอัตราป่วยเอดส์สูงกว่าหรือเท่ากับวัยรุ่นชาย โดยแนวโน้มของปัจจัยเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์สูงมากขึ้น นอกจากนี้ยังคาดประมาณการณ์จำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่ในช่วงปี 2555-2559 ว่า จะมีผู้ติดเชื้อรายใหม่ 43,040 ราย ทำให้อัตราการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและอัตราการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน (กรมควบคุมโรค, 2553) รวมทั้งตั้งเป้าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกับคนรักจนถึงขั้นโอบกอดอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ และให้ความสำคัญเรื่องพรหมจรรย์น้อยมาก พฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้วัยรุ่นไทยต้องเผชิญกับการติดเชื้อเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงขึ้น (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2556)

สถานการณ์และวิกฤติดังกล่าวเกิดผลกระทบอย่างยิ่งต่อประชากรในหลายกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนและวัยรุ่น ส่งผลให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากกระแสค่านิยมวัฒนธรรมตะวันตก นำไปสู่ปัญหาด้านต่าง ๆ ต่อตนเอง ครอบครัว สังคม สิ่งแวดล้อมภายในและภาย นอกโรงเรียน เป็นผลให้วัยรุ่นหมกมุ่นอยู่กับเรื่องเพศมีความสนใจการศึกษาลดลง ดังนั้นการให้ความรู้เรื่องเพศ ทั้งแนวคิดที่ถูกต้อง เหมาะสมกับวัยรุ่น จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้เยาวชนและวัยรุ่นเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของสังคม อีกทั้งเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศชาติไปสู่อนาคต จึงถือได้ว่าวัยรุ่นเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญและมีค่าสูง เพราะวัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญของชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วหลายๆด้านในเวลาสั้น ๆ เช่น ร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม มีความรู้สึกนึกคิดเป็นของตัวเอง อยากรู้อยากเห็น สนใจสิ่งแปลกใหม่ ชอบท้าทาย ชอบทำตามเพื่อน ให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก ชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการความเป็นอิสระจากบิดามารดา รวมทั้งต้องการความสนใจจากเพศตรงข้าม ส่งผลให้มี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยและชีวิตของวัยรุ่น จากการขาดความรู้ ประสบการณ์ ทักษะการตัดสินใจ การพัฒนาความคิด และสติปัญญายังไม่เพียงพอต่อการเข้าใจถึงผลที่ตามมาหรือผลที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศทั้งระยะสั้นและระยะยาว (สุวชัย, 2548) ปัจจุบันคาดประมาณวัยรุ่นไทยมี 22.5 ล้านคน (ร้อยละ 35 ของประชากรทั้งประเทศ) ประชากรส่วนหนึ่งเป็นนักเรียน และอีกส่วนหนึ่งก็ทำงานแล้ว ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเมืองหลวงและปริมณฑลโดยที่เขตเมืองหลวงและปริมณฑลเป็นพื้นที่ที่วัยรุ่นและเยาวชนได้รับกระแสการเปลี่ยนแปลงทางด้านโลกาภิวัฒน์ กล่าวคือประชากรมีโอกาสเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่าย อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้กลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนเข้าถึงแหล่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (มานี และคณะ, 2545)

จังหวัดนนทบุรี เป็นจังหวัดที่อยู่ในเขตปริมณฑล มีการคมนาคมสะดวก มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ได้หลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ติดกับกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ จึงได้รับอิทธิพลของตะวันตกและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชากรสามารถรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ เช่น อินเตอร์เน็ต วิดีโอโป๊ หนังสือโป๊ที่มีอยู่ทั่วไปได้ง่าย ส่งผลให้เกิดการปลูกฝังและลอกเลียนแบบค่านิยมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นมากยิ่งขึ้น ทั้งยังมีผลต่อวัยรุ่นทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การทอดทิ้ง การขายบริการทางเพศ การขาดโอกาสทางการศึกษา จังหวัดนนทบุรีมีประชากรหนาแน่นที่สุดเป็นอันดับ 2 รองจากกรุงเทพมหานคร มีประชากร 1,176,983 คน เป็นชาย 565,648 คน หญิง 611,335 คน ในปัจจุบันจังหวัดนนทบุรียังประสบปัญหาสังคมใน 3 ประเด็น คือ ปัญหาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ปัญหาผู้สูงอายุไม่มีผู้ดูแล และปัญหาครอบครัวแตกแยก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นอันเป็นผลมาจากอิทธิพลภายในและภายนอกของบุคคลในด้านความรู้ ทัศนคติ ความเชื่อ และขาดการเห็นคุณค่าในตนเองหรือสิ่งแวดล้อมโดยไม่ได้ตั้งใจ เห็นได้จากการจัดลำดับความรุนแรงของปัญหาดังกล่าวในแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาสังคมของจังหวัดนนทบุรี (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2556) กอร์ปกับ พ.ศ. 2554 กรมควบคุมโรคและภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคม มีนโยบายสนับสนุนโครงการโรคเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) ซึ่งกำหนดเป้าหมายให้ พ.ศ. 2559 ต้องลดปัญหาการติดเชื้อ คือ จะต้องไม่มีผู้ติดเชื้อรายใหม่ ไม่มีการเสียชีวิตจากโรคเอดส์และไม่มีการเลือกปฏิบัติหรือตีตราผู้ติดเชื้อเอชไอวี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยง โดยเร่งรัดการดำเนินงานขอความร่วมมือจากสถานศึกษา ทั้งในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ในการเผยแพร่ให้เยาวชนและวัยรุ่นอย่างหลากหลายรูปแบบเกี่ยวกับความรู้เรื่องการป้องกันโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพื่อสร้างความตระหนัก ความรู้ความเข้าใจใน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เรื่องเพศ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตลอดจนพัฒนาภาพลักษณ์ถุงยางอนามัยนำสู่การมีทัศนคติที่ดีต่อถุงยางอนามัย และสุขภาวะทางเพศ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐในการวางแผนกำหนดทิศทางการป้องกันและแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมถูกต้องต่อไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์หลัก

เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อหา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเองต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนนทบุรี

3. เพื่อหา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

4. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ และการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนนทบุรี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. เป็นแนวทางการดูแลและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนนทบุรี

3. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง อันจะนำไปสู่ปัญหาด้านต่าง ๆ ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ปัญหาการตั้งครรภ์ และปัญหาการทำแท้ง เป็นต้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดนนทบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จากสถานศึกษา 18 แห่ง จำนวน 23,939 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3, 2556)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) หมายถึง ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัย ดังนี้

1.1 ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเอง

1.2 ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ

1.3 ปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ และการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

3. ตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variables) คือ ปัจจัยด้านชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน ลักษณะที่พักอาศัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นิยามคำศัพท์

เพื่อความเข้าใจในความหมายที่ตรงกันในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงขอนิยามศัพท์ที่ใช้ดังนี้

ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง ความสามารถทางสมองในการรับรู้ เข้าใจ สามารถวิเคราะห์และจดจำในเรื่องสุขวิทยาเกี่ยวกับอวัยวะเพศ สมรรถภาพทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ เช่น ทักษะในการป้องกันตนเอง ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ค่านิยมทางเพศ หมายถึง รูปแบบการกระทำหรือตัวกำหนดการกระทำของนักเรียนในเรื่องการรับรู้และความรู้สึกของนักเรียนที่หล่อหลอมจากสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่ร่วม สำหรับการป้องกันปัญหาทางเพศ หรือการเผชิญสถานการณ์นั้นจะวัดได้จาก 4 องค์ประกอบ คือ ค่านิยมการแต่งกาย ค่านิยมการพูดเรื่องเพศ ค่านิยมการแสดงออกเรื่องเพศ ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ หรือค่านิยมของการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) หมายถึง ภาพลักษณ์ที่ดีของนักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบ รู้สึกมั่นใจ รักตนเอง ประเมินตนเองได้สามารถปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ และนโยบายของสถานศึกษาสม่ำเสมอ สามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยตนเอง

การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของนักเรียนซึ่งเกิดจากการใช้บริการโดยตรงหรือผ่านการรับรู้โดยอ้อมต่อโอกาสการเข้าถึงการใช้บริการทางสื่อสารเทคโนโลยีต่าง ๆ อาทิเช่น บริการที่ผ่อนคลายความตึงเครียดเพื่อพบปะสังสรรค์และสนุกสนานระหว่างเพื่อน การใช้ยาเสพติด การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ การอ่าน การดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์เพศ

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนที่สามารถชักจูงให้นักเรียนลอกเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศนั้น เพื่อต้องการความยอมรับการเป็นสมาชิกของกลุ่ม เช่น การลอกเลียนแบบการแต่งกาย การใช้สารเสพติด การร่วมดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ การได้รับข้อมูลข่าวสารจากเทคโนโลยี และดูสื่อที่กระตุ้นกามารมณ์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว หมายถึง ความใกล้ชิด ความอบอุ่น ความผูกพันของนักเรียนในครอบครัว และการดำเนินชีวิตภายใต้การดูแลแนะนำของผู้นำครอบครัว หากบุคคลในครอบครัวมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จะส่งผลให้นักเรียนมีการกระทำหรือการปฏิบัติตนที่เสี่ยงทางเพศเช่นเดียวกัน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของนักเรียนที่แสดงออกต่อเพื่อน/เพื่อนต่างเพศ เกี่ยวกับการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด การอยู่สองต่อสอง การสัมผัสร่างกาย การจับมือ โอบกอด กับแฟน/คนรัก การเที่ยวและการพูดคุยเกี่ยวกับเพศ ซึ่งจะแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และเป็นผลให้เกิดโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์หรือการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การตรวจเอกสาร

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลงานวิจัย วารสาร ผลงานวิชาการที่เผยแพร่ ทฤษฎีพื้นฐานเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พอสรุปเป็นแนวทางดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
2. ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น
3. แนวคิดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
4. ทฤษฎีแบบจำลองการวางแผนเพื่อสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Framework)
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

พัฒนาการวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา สังคม และจิตใจที่ซับซ้อน เป็นวัยต่อของชีวิตจากเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเจริญเติบโตทางเพศที่ชัดเจน พร้อมกับการเจริญพันธุ์ มีระดับฮอร์โมนทางเพศที่สูงขึ้น กอร์ปกับวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างมากและรวดเร็วในเวลาสั้น ทำให้วัยรุ่นต้องปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งของตนเอง ครอบครัว และของสังคม นอกจากนี้ยังเป็นวัยที่เริ่มมองหาตัวตนรวมถึงแนวทางอาชีพของตนอันจะเป็นทั้งเอกลักษณ์และการยังชีพต่อไป โดยปัญหาของการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงนั้นย่อมเกิดขึ้นเป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องอาศัยกลวิธีในการจัดการกับปัญหาที่เกิดให้เหมาะสม ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญ เช่น พื้นฐานทางจิตใจที่มั่นคง ความอบอุ่น และความเข้าใจจากครอบครัว แนวทางการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมของบิดามารดา กลุ่มเพื่อนที่เกื้อหนุนกันไปในทางที่ถูกต้อง เพื่อเป็นพื้นฐานของความเข้มแข็งทางจิตใจในการเผชิญปัญหาข้างหน้าและจัดการให้ผ่านพ้นไปได้อย่างชาญฉลาด กอร์ปกับในช่วง 20 ปีผ่านมา พบว่า เด็กเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเดิมเนื่องจากสภาพทางโภชนาการที่ดีขึ้น แต่พ้นจาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความเป็นวัยรุ่นช้าลงมีสภาพสังคมที่ซับซ้อนมากกว่าเดิมต้องตกอยู่ในสถานศึกษานานกว่าในอดีต เป็นผลให้พบปัญหาในวัยรุ่นเพิ่มขึ้น

วัยรุ่นจะแบ่งเป็น 3 ช่วง คือ วัยแรกรุ่น (10-13ปี) วัยรุ่นตอนกลาง (14-16 ปี) และวัยรุ่นตอนปลาย (17-19ปี) และมีลักษณะที่เด่นเป็นพิเศษของวัยรุ่นแต่ละช่วงซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในด้านความรู้สึกนึกคิด และความสัมพันธ์กับบิดามารดา ดังนี้

1. วัยแรกรุ่น (10-13ปี) เป็นช่วงที่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทุกระบบ และมีความคิดหมกมุ่นกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ซึ่งมีผลกระทบต่อจิตใจ และอารมณ์ทำให้หงุดหงิดและแปรปรวนง่าย ระยะนี้วัยรุ่นมุ่งให้ความสำคัญต่อเพื่อน และเป็นวัยที่เพื่อนมีอิทธิพลสูงสุดทำให้วัยรุ่นแยกตัวเป็นอิสระจากครอบครัวยึดตัวเอง และเพื่อนเป็นศูนย์กลาง (ศิริกุล, 2546)

2. วัยรุ่นตอนกลาง (14-16 ปี) เป็นช่วงที่วัยรุ่นยอมรับสภาพร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเป็นหนุ่มเป็นสาวได้แล้ว เริ่มมีความคิดที่ลึกซึ้ง (abstract) จึงหันมาใฝ่หาอุดมการณ์และเอกลักษณ์ของตนเอง เพื่อความเป็นตัวตน รวมทั้งพยายามเอาชนะความรู้สึกแบบเด็ก ๆ ที่ผูกพันและต้องการความเป็นอิสระจากการพึ่งพาบิดามารดา (อุมาพร, 2542)

3. วัยรุ่นตอนปลาย (17-19 ปี) เป็นเวลาของการฝึกฝนอาชีพ ตัดสินใจที่จะเลือกอาชีพที่เหมาะสม และเป็นช่วงเวลาที่มีความผูกพันแนบแน่น (intimacy) กับเพื่อนต่างเพศมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเติบโตสมบูรณ์เต็มที่ และบรรลุนิติภาวะในเชิงกฎหมาย (อุมาพร, 2542)

ลักษณะทั่วไปของวัยรุ่น

การเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นของเด็กผู้ชายและผู้หญิงต่างกัน โดยเด็กผู้หญิงจะเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายก่อนเด็กผู้ชายประมาณ 2 ปี จะพบในชั้นประถมตอนปลายหรือชั้นมัธยมต้น ว่าวัยรุ่นหญิงมีร่างกายสูงใหญ่เป็นสาวน้อยแรกรุ่น ในขณะที่พวกเด็กผู้ชายยังดูเป็นเด็กชายตัวเล็ก ๆ ทำให้ทั้งสองฝ่ายเกิดความสับสน และวิตกกังวลได้ เด็กผู้หญิงอาจกังวลว่าตนเองไม่หยุดสูงเสียที ในทางกลับกันเด็กผู้ชายก็เกิดความกังวลว่าทำไมตนเองจึงไม่สูงใหญ่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การเปลี่ยนแปลงในวัยรุ่น

1. การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย

ในวัยเด็กทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายจะมีความกว้างของไหล่ และสะโพกใกล้เคียงกัน แต่เมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่นผู้ชายจะมีอัตราเร็วในการเจริญเติบโตของไหล่มากที่สุด ทำให้วัยรุ่นผู้ชายมีไหล่กว้างกว่า ขณะที่วัยรุ่นผู้หญิงมีอัตราการเจริญเติบโตของสะโพกมากกว่าผู้ชาย ซึ่งการที่วัยรุ่นมีการเจริญเติบโตสูงใหญ่ได้รวดเร็ว โดยเฉพาะที่ คอ แขนขา มากกว่าที่ลำตัว เป็นผลทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่าตนเองมีรูปร่างเก้งก้างน่ารำคาญ และการเจริญเติบโตหรือการขยายขนาดของร่างกายในแต่ละส่วนอาจเกิดขึ้นไม่พร้อมกันหรือไม่เป็นไปตามขั้นตอน เช่น ร่างกายซีกซ้ายและซีกขวาเจริญเติบโตมีขนาดไม่เท่ากันในระยะแรก ๆ เป็นเหตุทำให้วัยรุ่นตกอยู่ในความวิตกกังวลสูงได้ บิดามารดาจึงควรให้ความมั่นใจกับวัยนี้

เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงจะเริ่มมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เมื่ออายุประมาณ 8 ปี กระดูกขากรรไกรบนและขากรรไกรล่างเติบโตเร็วมาก กระดูกจมูกจะโตขึ้นทำให้ดั้งจมูกเป็นสันเช่นเดียวกับกล่องเสียง ลำคอ และกระดูกฮัยลอยด์ ทั้งยังพบว่าในวัยรุ่นชายจะเจริญเติบโตเร็วกว่าวัยรุ่นหญิงชัดเจน เป็นเหตุให้วัยรุ่นชายเสียงแตกวัยรุ่นชายจะมีไขมันใต้ผิวหนังบางลง และมีกล้ามเนื้อมากกว่าวัยรุ่นหญิง ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นชายดูผอมลงโดยเฉพาะที่ขา น่อง และแขน ขณะเดียวกันวัยรุ่นหญิงจะมีการสะสมของไขมันใต้ผิวหนังเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 ของน้ำหนัก โดยเฉพาะไขมันที่สะสมที่เต้านมและสะโพกประมาณร้อยละ50 วัยรุ่นหญิงจะรู้สึกไม่พอใจในรูปลักษณ์ของตนและมักคิดว่าตัวเอง “อ้วน” เกินไป วัยรุ่นหลายคนที่พยายามลดน้ำหนักจนถึงขั้นที่มีรูปร่างผอม ขณะเดียวกันฮอร์โมนการเติบโต (growth hormone) และฮอร์โมนจากต่อมธัยรอยด์ก็มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโต รวมทั้งฮอร์โมนทางเพศ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตทางร่างกาย อวัยวะเพศในวัยรุ่น ปฏิกิริยาการเรียนรู้ ความรู้สึกทางอารมณ์และจิตใจ วัยรุ่นที่จะผ่านช่วงวิกฤตนี้ได้ นอกจากจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพร่างกายที่เปลี่ยนไปแล้วยังต้องเข้าใจ และควบคุมอารมณ์ความรู้สึกที่พลุ่งพล่านจากการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนต่าง ๆ อีกด้วย โดยเฉพาะต่อมไขมันใต้ผิวหนัง และต่อมเหงื่อจะทำหน้าที่เพิ่มมากขึ้น เป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาเรื่อง “สิว” และ “กลิ่นตัว” แต่เนื่องจากวัยนี้มักให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและมีความระแวดระวังตัวเองมาก จึงทำให้วัยรุ่นพยายามที่จะรักษา “สิว” อย่างเอาเป็นเอาตาย ทั้ง ๆ ที่ “สิว” จะเป็นปัญหาในช่วงวัยนี้แค่ระยะสั้น ๆ เท่านั้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัยรุ่นหญิงมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงระยะ1 ปี ก่อนที่จะมีประจำเดือน โดยเฉพาะการเจริญเติบโตของเต้านมจะเริ่มมีการขยายขนาดเมื่ออายุประมาณ 8 - 13 ปี และใช้เวลา 2 - 2½ ปี จึงจะเจริญเติบโตเต็มที่ในช่วงอายุ 11 - 13 ปี วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) จะมีรูปร่างเป็นสาวเต็มตัว ดังนั้นจะเห็นว่าในชั้นประถมตอนปลายหรือมัธยมต้น วัยรุ่นสาวจะมีรูปร่างสูงใหญ่เป็นสาวเร็วกว่าพวกผู้ชายยังดูเป็นเด็กชายตัวเล็ก ๆ ทั้ง ๆ ที่เด็กผู้หญิงเคยตัวเล็กกว่าเด็กผู้ชายมาตลอดทำให้เด็กสับสนและเป็นกังวลกับสภาพร่างกายได้ วัยรุ่นหญิงเริ่มมีรอบเดือนครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 12 - 13 ปี แสดงให้เห็นว่ามดลูกและช่องคลอดได้เจริญเติบโตเต็มที่ แต่ในระยะ1 - 2 ปีแรกของการมีประจำเดือนมักจะเป็นการมีประจำเดือนโดยไม่มีไข่ตก รอบเดือนในช่วงปีแรกจะมาไม่สม่ำเสมอ หรือขาดหายไปได้ และเมื่อมีประจำเดือนแล้วพบว่าเด็กผู้หญิงยังสูงต่อไปอีกเล็กน้อยไปได้อีกระยะหนึ่ง และจะเติบโตเต็มที่เมื่อประมาณอายุ 15 - 17 ปี การมีรอบเดือนครั้งแรกอาจทำให้รู้สึกพอใจและภูมิใจที่เป็นผู้หญิงเต็มตัว หรืออาจจะรู้สึกในทางลบ คือ หวั่นไหว หวาดหวั่น หรือตกใจได้เช่นกัน การมีรอบเดือนครั้งแรกจะเพิ่มความใกล้ชิดระหว่างวัยรุ่นหญิงกับมารดาถ้าเคยไว้วางใจกันมาก่อน ทางกลับกันบางคนจะปกปิดไม่กล้าบอกใครเพราะเข้าใจว่าอวัยวะเพศฉีกขาด หรือเป็นแผลจากการสำรวจตัวของวัยรุ่น ในช่วงนี้วัยรุ่นจะกังวลหมกมุ่นกับรูปร่างหน้าตาและมักใช้เวลาอยู่หน้ากระจกนาน ๆ เพื่อสำรวจรูปร่างส่วนเว้าส่วนโค้งหรือใช้กระจกส่องดูบริเวณอวัยวะเพศด้วยความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งก็ไม่ใช่พฤติกรรมที่ผิดปกติแต่อย่างใด สำหรับวัยรุ่นชายจะเริ่มมีการเจริญเติบโตของลูกอัณฑะเมื่อเข้าสู่ช่วงอายุ 10 - 13½ ปี และจะใช้เวลานาน 2 - 4 ปี กว่าที่จะเติบโตและทำงานได้อย่างสมบูรณ์ ขณะที่รูปร่างภายนอกจะมีการเจริญเติบโตเปลี่ยนแปลงช้ากว่าวัยรุ่นหญิงประมาณ 2 ปี คือ ประมาณอายุ 12 - 14 ปี ในขณะที่เพื่อนผู้หญิงที่เคยตัวเล็กกว่ากลับเจริญเติบโตแซงหน้า ทำให้วัยรุ่นชายมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับรูปร่าง ความสูงได้มาก เมื่อเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางช่วงวัย 14 - 16 ปี ลูกอัณฑะเจริญเติบโตและทำงานได้เต็มที่ จึงอาจพบภาวะฝันเปียกได้บางคนเข้าใจผิดคิดว่าฝันเปียกเกิดจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองเป็นความผิดอย่างแรง หรือทำให้สภาพจิตผิดปกติ หรือบางรายวิตกกังวลไปกับจินตนาการหรือความฝัน เพราะบางครั้งจะเป็นความคิด ความฝันเกี่ยวข้องกับคนในเพศเดียวกัน ซึ่งก็ไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดปกติอย่างใด

2. การเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์

วัยรุ่นทั้งหญิงและชายจะรู้สึกต้องการให้คนรอบข้างชื่นชมเกี่ยวกับรูปลักษณ์ภายนอกของตนเองสมเพศสมวัย อยากแสดงอารมณ์สนุกสนานร่าเริงเบิกบาน เป็นเพราะว่าวัยรุ่นจะคิดว่าความสวยงามทางกายเป็นแรงจูงใจ ทำให้เพื่อนยอมรับเข้าไปในกลุ่มได้ง่าย เป็นวิถีทางที่จะเข้าสู่สังคมและเป็นที่ดึงดูดใจของเพศตรงข้าม ทั้งนี้วัยรุ่นให้ความสนใจพิถีพิถันในการเลือกเสื้อผ้า การหวีผม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอาใจใส่ต่อการออกกำลังกาย สนใจคุณค่าทางอาหาร เครื่องประดับ สุขภาพอนามัย การวางตัวในสังคม การวางตัวให้สมบทบาททางเพศ ซึ่งความสนใจในแต่ละเรื่องอาจอยู่ได้ไม่นานเด็กผู้ชายที่เข้าสู่วัยรุ่นช้ามักถูกล้อเลียนกลั่นแกล้งจากเพื่อน ๆ ที่รูปร่างใหญ่โตกว่า จะมีความวิตกกังวลสูงเกี่ยวกับความแข็งแรงของร่างกาย มีความภาคภูมิใจในตนเองในระดับต่ำ อาจจะไม่มั่นใจในความเป็นชาย รู้สึกว่าตัวเองไม่สมบูรณ์ และรู้สึกว่าตัวเองมีปมด้อยฝังใจได้อีกนาน วัยรุ่นหญิงที่โตเร็วกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน (early mature) ในขณะที่สภาพอารมณ์ จิตใจยังเป็นเด็ก มักจะรู้สึกอึดอัด หรือรู้สึกเขินอายต่อสายตาและคำพูดของเพศตรงข้าม

การเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนทางเพศ ส่งผลให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์เพศขึ้นมาได้บ่อย วัยรุ่นหลายคนที่มีกิจกรรมส่วนตัวที่เบี่ยงเบนความสนใจ ทำให้สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างดี โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่ชอบเล่นกีฬากลางแจ้งเป็นประจำ วัยนี้จะมีความสนใจอยากรู้อยากเห็น และเมื่อมาผสมกับการที่มีระดับฮอร์โมนทางเพศเพิ่มสูงขึ้น ทำให้วัยรุ่นเรียนรู้ที่จะหัดสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง อยากรู้ อยากเห็น กิจกรรมทางเพศ ผู้ใหญ่ควรเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิด จึงควรให้ความรู้ในเรื่องเพศที่ถูกต้อง และ ต้องถือว่าความรู้สึกในวัยนี้เป็นเรื่องธรรมดาเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่ง การที่วัยรุ่นจะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ไม่มีอันตรายต่อร่างกายถ้ากระทำอย่างระมัดระวัง ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนและไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม

3. การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ

วัยรุ่นต้องการความรักและความเอาใจใส่ห่วงใยจากบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก แต่จะมีข้อแม้ว่าจะต้องไม่ใช่การแสดงออกของบิดามารดาที่ปฏิบัติกับวัยรุ่นแบบเป็นเด็กเล็ก เริ่มมีความคิดอ่านเป็นของตนเอง อยากทำในสิ่งที่ตัวเองคิดแล้วว่าดี อยากมีส่วนในการตัดสินใจ อยากที่จะทำตัวห่างจากบิดามารดาห่างจากคำสั่ง ไม่ต้องการความเจ้ากี้เจ้าการ ไม่ต้องการให้แสดงความห่วงใยอยู่ตลอดเวลา เริ่มมีความคิดแบบนามธรรม (abstract thinking) การแยกจากบิดามารดาในเกือบทุกรูปแบบ บางครั้งอาจทำให้วัยรุ่นเกิดความรู้สึกสับสน สองจิตสองใจ และอาจมีความรู้สึก “สูญเสีย” ในความรัก ความเอาใจใส่จากบิดามารดา แต่ถ้าพวกเขายอมรับการดูแล หรือยอมทำตามคำสั่งของบิดามารดาก็จะไปขัดกับความต้องการที่จะเป็นเด็กโต เป็นอิสระของตนเองที่ต้องการพึ่งพาตนเอง การให้การเลี้ยงดูจึงต้องอาศัยความเข้าใจ และเคารพในสิทธิส่วนบุคคลด้วย ดังนั้นบิดามารดาต้องส่งเสริมให้เด็กได้ช่วยเหลือตัวเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่งเสริมให้วัยรุ่นได้หัดคิดหัดตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ และให้การยอมรับวัยรุ่นในสิ่งที่ทำให้วัยรุ่นมั่นใจ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อวัยรุ่นโตขึ้นร่างกายจะเจริญเติบโตขึ้นมีความสามารถเพิ่มขึ้น เริ่มสนใจสิ่งรอบตัวต่าง ๆ และท้าทายความสามารถ การสนับสนุนส่งเสริมวัยรุ่นให้คงสภาพอยากรู้ อยากเห็น อยากลองและได้มีโอกาสทดลองสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ในขอบเขตที่เหมาะสมเพิ่มขึ้นตามวัย จะทำให้เด็กก้าวเข้าสู่วัยรุ่นด้วยความภาคภูมิใจที่ตนเองเคยมีประสบการณ์ต่าง ๆ มาบ้าง ดังนั้นควรค่อย ๆ สอนถึงอันตรายในหลายสิ่งหลายอย่างที่มีอยู่ในสังคมรวมทั้งวิธีการแก้ไข เรียนรู้ทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดี ควรฝึกให้ได้ลองในสิ่งที่น่าลอง พร้อมชี้แนะให้หัดยั้งตัวเองในสิ่งที่อันตราย จึงเป็นวิธีที่สำคัญมาตั้งแต่วัยเรียน แต่ในทางตรงกันข้ามในกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่เคยถูกฝึกให้ลองคิด ลองทำก่อน จะเกิดความสับสนวุ่นวายใจ ขาดความรู้ ขาดทักษะ ขาดการฝึกฝน ขาดการลองทำผิดทำถูกมาก่อน จึงทำให้วัยรุ่นกลุ่มนี้ตกอยู่ในกลุ่มที่มีอันตรายสูง ซึ่งในกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่บิดามารดาปล่อยปละละเลยหรือไม่เคยสอนให้ยับยั้งชั่งใจมาก่อน นึกอยากทำอะไรก็จะทำไม่เคยต้องผิดหวัง ไม่เคยสนใจว่าการกระทำของตัวจะส่งผลกระทบต่อผู้คนรอบข้างอย่างไร พฤติกรรมอยากลองของมักมีสูงสุดในช่วงวัยรุ่นตอนกลางจะเป็นเด็กก็ไม่ใช่เป็นผู้ใหญ่ก็ไม่เชิง แนวความคิดและการยับยั้งตัวเองมีไม่มากพอ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางจะถือว่าความยุติธรรมเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจึงให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับความถูกต้อง ยุติธรรมตามทัศนะของตนเป็นอย่างยิ่ง และอยากจะทำอะไรหลาย ๆ อย่างเพื่อเรียกร้องความยุติธรรม ทั้งในแง่บุคคลและสังคมส่วนรวม จึงมักจะเห็นภาพวัยรุ่นถกเถียงกันเรื่องของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว ความต้องการหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ เกลียดความจำเจซ้ำซาก วัยรุ่นมักจะสร้างความตื่นเต้นท้าทายต่อการกระทำที่ผิดจากกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของทางบ้านและกฎของสังคม ฉะนั้นแนวทางการเลี้ยงดูวัยรุ่นควรฝึกให้วัยรุ่นมีโอกาสทำงานที่ท้าทายความสามารถทีละน้อยและเหมาะสมอยู่ตลอดเวลา จะส่งผลให้วัยรุ่นได้แก้ปัญหา พัฒนาความเชี่ยวชาญขึ้นมาได้

การเลี้ยงดูที่มีพื้นฐานจากการยอมรับและมีความรัก ความผูกพันระหว่างบิดามารดาให้โอกาสวัยรุ่นในการตัดสินใจลงมือกระทำหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ รับฟัง พยายามทำความเข้าใจ ตามกระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดความรู้สึกเป็นที่ยอมรับจากบุคคลภายในบ้าน และส่งผลให้วัยรุ่นอยากเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนจากครูและจากคนอื่น ๆ ต่อ ๆไป จึงเป็นเหตุผลจูงใจกระทำความดีมากขึ้น กรณีตรงกันข้าม หากวัยรุ่นคนใดเกิดมาในครอบครัวที่ยุ่งเหยิง บิดามารดาไม่มีเวลาพอที่จะดูแลให้ความอบอุ่น เมตตา หรือรักได้ ทำให้วัยรุ่นมีความรู้สึกโดดเดี่ยว ไม่เป็นที่ต้องการของใครแม้แต่คนเดียวในบ้านไม่ว่าจะถูกหรือทำผิด ทำดีหรือทำชั่ว ก็ไม่มีคนเห็นคนทัก หาคนที่หวังดีจริงจังในการแนะนำ ตักเตือน อดทน ช่วยฝึกสอนก็ไม่มี ในลักษณะเช่นนี้วัยรุ่นจะมีชีวิตที่เลื่อนลอย ไม่รู้สึกว่าตัวเองเป็นสมาชิกภายในบ้าน เป็นคนหนึ่งภายในครอบครัว ไม่มีใครรับฟังปัญหาหรือไม่รู้ว่าจะปรึกษาใคร เมื่อไปโรงเรียนก็มักจะพกพาเอาความรู้สึกโดดเดี่ยวว้าเหว่นี้ไปที่โรงเรียน ความที่ทักษะ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ไม่ได้ถูกฝึกสอนมาตั้งแต่ที่บ้าน จึงทำให้ผลการเรียนไม่ดี และมักจะแยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อน (สุริยเดว, 2551)

ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น

1. ผลกระทบต่อร่างกาย วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงของระบบสืบพันธุ์จากพัฒนาการทางสมอง ส่งผลต่อการรับรู้ อารมณ์ ความคิด และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ ซึ่งแตกต่างกันตามการเพิ่มของฮอร์โมนเอสโตรเจน (estrogen) และโปรเจสเตอโรน (progesterone) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ รวมถึงการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกันหรือการคุมกำเนิดที่เหมาะสม หรือการมีคู่นอนหลายคน ในปี พ.ศ. 2549 สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ได้สำรวจวัยรุ่นอายุ 18-19 ปี ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า วัยรุ่นชายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 67 ในเพศหญิงร้อยละ 44 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เพศชายอายุ 15½ ปี เพศหญิงอายุ 16½ ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟน/คนรัก โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 44.4 จะเห็นได้ว่ากลุ่มวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในช่วงวัยรุ่นตอนกลาง และเป็นพฤติกรรมที่ไม่มีการป้องกันหรือการคุมกำเนิดที่เหมาะสม ย่อมมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อย่างแน่นอน นอกจากนี้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นก่อให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์หรือการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร และเป็นปัญหาทางสุขภาพที่รุนแรง เนื่องจากวัยรุ่นมักแก้ปัญหาด้วยการลักลอบทำแท้ง เป็นสาเหตุให้มีภาวะแทรกซ้อนจากการตกเลือด มดลูกทะลุอักเสบติดเชื้อจนเสียชีวิตได้เป็นต้น (ยุทธพงศ์ และนิรมล, 2541)

จากปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นจัดเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาจากพฤติกรรมทางเพศมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีประสบการณ์น้อย และมีความรู้ที่ไม่ถูกต้อง รวมถึงเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้มีความต้องการที่จะแสดงความเป็นตัว เองออกมา

2. ผลกระทบต่อจิตใจพบว่าปัญหาทางสุขภาพจิตจากสถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศส่งผลกระทบที่สำคัญ และเป็นปัญหาทางสาธารณสุขที่มีแนวโน้มและความรุนแรงสูงขึ้น จากรายงานกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์ (2553) พบว่า ผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับปัญหาท้องไม่พร้อมมีความคิดฆ่าตัวตาย ร้อยละ 19 กลัวถูกตำหนิจากสังคม เป็นที่น่าอับอายของครอบครัวและญาติร้อยละ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

28.8 โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นมักเกิดความกลัว รู้สึกผิด วิตกกังวล โกรธและอับอายหากถูกปฏิเสธความรับผิดชอบ ถูกทอดทิ้งหรือไม่ได้รับการยอมรับจากบิดามารดา อาจทำให้วัยรุ่นรู้สึกไร้คุณค่าและคิดฆ่าตัวตายได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สายฝน (2554) กล่าวว่าการเผชิญภาวะเครียด กดดัน ความกลัว เศร้าโศก การสูญเสียคุณค่าในตนเอง การรู้สึกผิดบาป เป็นเหตุนำไปสู่ภาวะซึมเศร้า และ คิดฆ่าตัวตายในที่สุด

3. ผลกระทบต่อครอบครัว การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นการเพิ่มภาระทางเศรษฐกิจของครอบครัวในการรักษาโรค ส่วนปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์นอกจากจะเกิดผลกระทบ มีปัญหาการถูกทอดทิ้ง ถูกทำร้าย ทารุณกรรม หรือถูกฆ่า ด้านครอบครัวของวัยรุ่นมีภาวะเครียด เกิดความอับอาย บิดามารดามีการทะเลาะเบาะแว้ง โยนความผิดซึ่งกันและกัน เกิดปัญหาครอบครัวแตกแยก (ยุทธพงศ์ และ นิรมล, 2541) สอดคล้องกับ เรวดี และ คณะ (2550) พบว่าการขาดทักษะการสื่อสารถึงความต้องการที่แตกต่างระหว่างกัน เป็นสาเหตุหลักสำคัญที่ทำให้ครอบครัวขาดความสุข นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านเพศ เนื่องจากปัจจุบันครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว มีลักษณะการทำงานที่เคร่งเครียด พ่อแม่ต้องแข่งขันทำงานหนัก ในขณะที่ลูกใช้เวลากับการเรียนทั้งในโรงเรียนและเรียนกวดวิชาเพิ่มเติมมากขึ้น เป็นผลให้ครอบครัวมีเวลาให้กันน้อยลง ขาดการปรึกษาพูดคุย ลูกมีเวลากับสื่อ คอมพิวเตอร์และกลุ่มเพื่อนมากขึ้น

4. ผลกระทบต่อสังคม พบว่า หากการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นดำเนินต่อไป จะมีผลต่ออนาคตของวัยรุ่น คือ เรียนไม่จบ ไม่มีงานทำ ขาดรายได้ ฐานะยากจน ชีวิตมักหย่าร้างเลิกรากันไป วัยรุ่นมักถูกทอดทิ้งหรือประณามจากสังคมและกลุ่มเพื่อน (สุวัทนา, 2543) สังคมต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศ สิ้นเปลืองงบประมาณในการแก้ไขปัญหา และอาจพัฒนาเป็นค่านิยมที่ไม่ถูกต้องสังคมไร้ระเบียบ และแหลกเหลว

จะเห็นได้ว่าผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไม่ได้มีผลกระทบเฉพาะตัววัยรุ่นเท่านั้น ยังมีผลกระทบต่อครอบครัวและสังคมอีกด้วย ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นจึงควรได้รับการป้องกันและแก้ไขอย่างถูกต้องเหมาะสม การที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงจนก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย น่าจะมีปัจจัยหลายอย่างที่มีอิทธิพลหรือส่งเสริมให้ประพฤติ และปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แนวคิดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นมีหลายปัจจัย ประกอบด้วย ปัจจัยด้าน ชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม (ณัฐพร, 2546) มีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยด้านชีวสังคม ได้แก่

1.1 เพศ ในสังคมไทยให้การยอมรับเพศชายเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน โดยถือเป็นเรื่องธรรมชาติ เนื่องจากเชื่อว่าความต้องการทางเพศจำเป็นต้องมีการปลดปล่อย ในทางกลับกันไม่ได้คาดหวังให้ผู้หญิงเป็นผู้ที่มีความต้องการทางเพศ หรือแม้แต่จะสนใจเรื่องเพศ ทั้งยังกำหนดข้อเข้มงวดสำหรับเพศหญิง (นภาภรณ์, 2542) สถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนและวัยรุ่นอายุ 6 - 24 ปี ที่กำลังศึกษาในสถานศึกษา พ.ศ. 2532 - 2542 พบประวัติการมีเพศสัมพันธ์ในเพศชายสูงกว่าเพศหญิง กล่าวคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีเพศสัมพันธ์ในชายร้อยละ 38.7 - 58.2 เพศหญิงร้อยละ 18.3 - 24 และนักเรียนสายอาชีวศึกษา เพศชายมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 17.9 - 68.5 เพศหญิงร้อยละ 3.7 - 15 (ศิริกุล, 2543)

1.2 ระดับการศึกษา การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาชีวิตให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากระดับความรู้ความสามารถ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นเครื่องบ่งบอกระดับความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ของบุคคล ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะสามารถหาความรู้ และรู้จักใช้บริการต่างได้มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย และผู้ที่มีการศึกษาน้อยจะมีข้อจำกัดในการแก้ปัญหา อนงค์ (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นจะมีพฤติกรรมทางเพศเพิ่มขึ้นตามลำดับ

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สุพัตรา (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสามารถบ่งบอกการใส่ใจในการเรียนสูงและอาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.4 ค่าใช้จ่ายประจำวัน จำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันที่ได้รับสามารถบ่งบอกสภาวะทางเศรษฐกิจและมีผลต่อการดำรงชีวิตของวัยรุ่น เนื่องจากการได้รับเงินค่าใช้จ่ายประจำวันที่มากเกินพอ วัยรุ่นอาจจะเหลือเงินไปใช้จ่ายกับกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ เช่น นำเงินที่เหลือไปซื้อสารเสพติดหรือซื้อสื่อลามก รวมทั้งค่าใช้จ่ายเพื่อพฤติกรรมทางเพศทำให้อัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้นด้วย สอดคล้องกับ ณัฐพร (2546) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร จำนวน 760 คน พบว่า นักเรียนที่มีรายได้เพียงพอจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีรายได้ไม่เพียงพอในแต่ละเดือน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ลัชนา (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 567 คน โดยพบว่านักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายเพียงพอ ไม่เหลือเก็บและไม่เพียงพอ มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่านักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายเพียงพอเหลือเก็บ 3.2 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.5 ลักษณะที่อยู่อาศัย ของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยเฉพาะกรณีที่ต้องพักอาศัยกับเพื่อนหรือเช่าหอพักลำพังคนเดียว จึงห่างจากการดูแลควบคุมของกฎเกณฑ์ของครอบครัว ทำให้มีอิสระในการปกครองตนเอง มีความเป็นส่วนตัว และมีบรรยากาศที่อาจทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย สอดคล้องกับ ลัชนา (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 567 คน พบว่าลักษณะที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มารดา มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา 1.7 เท่า

จากการศึกษาเชิงสำรวจของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2537) พบว่าวัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ส่วนมากจะเป็นเด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักหรือบ้านพักในเมืองและอยู่ใกล้สถานเริงรมย์หรือสถานบริการทางเพศ วัยรุ่นเหล่านี้มีอิสระเต็มที่ไม่มีผู้ใหญ่คอยควบคุมดูแลเหมือนอยู่กับครอบครัว เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้ อยากทดลองทำให้วัยรุ่นตัดสินใจเข้าไปในสถานเริงรมย์ วัยรุ่นที่มีรายได้ต่อเดือนสูงจะเป็นปัจจัยเอื้อที่ทำให้วัยรุ่นสามารถเข้าถึงสถานเริงรมย์ และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ บางครั้งหากวัยรุ่นมีปัญหาในการซื้อเครื่องแต่งกายหรือเครื่องอำนวยความสะดวกตามแฟชั่น วัยรุ่นหญิงบางคนยอมขายบริการทางเพศเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้จึงเป็นพฤติกรรมที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. ปัจจัยนำ (Predisposing Factors)

เป็นปัจจัยเฉพาะที่มีในบุคคลและจูงใจ หรือเป็นเหตุชักนำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ประกอบไปด้วย แนวคิดเกี่ยวกับความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นต้น

2.1 ความรู้เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและจดจำเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม เช่น ทักษะในการป้องกันตนเอง ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมเสี่ยง หมายถึง การปฏิบัติหรือการกระทำของวัยรุ่นในชีวิตประจำวันที่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพได้โดยทางตรงและทางอ้อม ซึ่งอาจเป็นความเสี่ยงที่ทำให้เกิดโรคหรืออันตรายต่อวัยรุ่น (เสาวรส, 2543)

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของวัยรุ่นที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งอาจทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ (บัวทิพย์, 2545) กระทรวงสาธารณสุข (2540) กล่าวว่า การประพฤติปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อาทิเช่น การมีคู่รัก การอยู่ตามลำพังกับคู่รัก หรือเพื่อนต่างเพศในที่ลับตา การแสดงความรักกับคู่รัก หรือเพื่อนต่างเพศ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การไปเที่ยวค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย (Fergussion & Lynskey, 1996) การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือสารเสพติด ทำให้วัยรุ่นไม่สามารถควบคุมสติหรือขาดความยับยั้งชั่งใจถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย บัวทิพย์ (2545) ศึกษาพบว่าคู่รักที่กำลังคบกันอยู่และมีโอกาสอยู่กันตามลำพังในที่ลับตา หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ มีโอกาสถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 47.6 และพบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 17.3 ซึ่งสาเหตุที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมาจากความรักร้อยละ 92.1 โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักร้อยละ 96 การศึกษาของ จีรพรรณ (2542) พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักเรียนทั้งชายและหญิงชั้นมัธยมปีที่ 5 ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ แรงจูงใจด้านการอยู่ด้วยกันสองต่อสอง และการขัดเพื่อนไม่ได้ ที่อยู่และสภาพการพักอาศัยความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง รวมทั้งสื่อสิ่งเร้าด้านการดูภาพโป๊ ส่วนการศึกษาของ สุทธิลักษณ์ และคณะ (2541) พบว่าลักษณะพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาอาชีวะ และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งชายและหญิงในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ การไปมาหาสู่กับเพื่อนต่างเพศ การเที่ยว และ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ไปสถานเริงรมย์ รวมทั้งการมีคู่รัก การเปลี่ยนคู่รักและการแสดงพฤติกรรมด้านการล่วงเกินทางเพศกับคู่รัก มีการศึกษาพบว่า การเห็นตัวอย่างจากเพื่อนของวัยรุ่นทั้งชายและหญิงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การยอมรับว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีผลดีด้านความพึงพอใจทางกายและใจมากกว่ามีผลเสียต่อสุขภาพ การมีส่วนร่วม และความเป็นอิสระในการเกี้ยวพาราสี และความผูกพันทางอารมณ์ ได้แก่ ความรักใคร่ชอบพอกัน (ระพีพรรณ, 2540) การศึกษาของ แสงอัมพา (2543) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อ ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ พบว่า วัยรุ่นทั้งชายและหญิง มีความเชื่อว่าการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัว การมีคู่รักมากกว่า 1 คน และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา การนัดพบออกไปเที่ยวด้วยกัน ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์แบบคู่รักการถูกเนื้อต้องตัว และการมีเพศสัมพันธ์ได้

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น เนื่องจากมีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อาทิเช่น การมีเพศสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีประวัติเสพสารเสพติด ประวัติถูกกระทำรุนแรงทางเพศมาก่อน และมีการรับรู้คุณค่าในตนเองต่ำ (Alexander, 1993) การกำหนดวัยอันควรต่อการมีเพศสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับความพร้อมด้านวุฒิภาวะทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และความพร้อมในการรับภาระต่อผลที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ โดยทั่วไปกำหนดให้อายุ 18 ปี เป็นเกณฑ์พิจารณาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (จันทร์เพ็ญ, 2543) การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน หรือการคุมกำเนิดที่เหมาะสมเป็นพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ (นภาภรณ์, 2542) การใช้ถุงยางอนามัยนับเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันทั้งการตั้งครรภ์ และช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Jemmott and Jemmott III, 1991) มีการศึกษา พบว่าการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นชายหญิงมักไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย กล่าวคือ มีเพียงร้อยละ 4 ของวัยรุ่นหญิงในโรงงานที่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ (Ford and Kittisuksathit, 1996) จีรพรรณ (2542) ได้ศึกษา พบว่าวัยรุ่นใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 25 และไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยถึงร้อยละ 51.5 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้วัยรุ่นไม่ใช้ถุงยางอนามัย เนื่องจากการที่วัยรุ่นเข้าใจว่าการใช้ถุงยางอนามัยไม่เหมาะสมในความสัมพันธ์ที่อยู่บนพื้นฐานความรัก เพราะทำให้เกิดความไม่ไว้เนื้อเชื่อใจกันและขาดความใกล้ชิดไม่เป็นธรรมชาติ วัยรุ่นขาดการรับรู้ถึงการเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ขาดการสื่อสารทางเพศระหว่างวัยรุ่นชายหญิงในเรื่องการคุมกำเนิด และการป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ กอร์ปกับการที่วัยรุ่นหญิงถูกคาดหวังว่าต้องไม่รู้จักเรื่องเพศ การพูดถึงการใช้ถุงยางอนามัยจึงเป็นเรื่องยาก (Ford and Kittisuksathit, 1996) นอกจากนี้วัยรุ่นหญิงบางคนมีความเชื่อว่า การร่วมเพศนาน ๆ ครั้ง คงไม่ตั้งครรภ์ ไม่เชื่อว่าตนจะตั้งครรภ์ได้ง่าย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คิดว่าตนร่วมเพศในระยะที่ปลอดภัย และบางคนกลัวผู้ปกครองจะรู้ว่าตนใช้ยาคุมกำเนิด (สุวัทนา, 2543)

การมีคู่นอนหลายคน เป็นพฤติกรรมเสี่ยงซึ่งอาจทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และแพร่กระจายเชื้อได้มากขึ้น (Guthrie,et al., 1996; Fogel, 1995) โดยเฉพาะหากไม่มีการป้องกันหรือการคุมกำเนิดที่เหมาะสม กฤติยา (2545) กล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คน เป็นเรื่องธรรมดาในกลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงจำนวนมาก ผลการสำรวจสภาวะสุขภาพประชากรวัยแรงงานปี พ.ศ. 2539 - 2540 พบว่า วัยรุ่นหญิงกลุ่มอายุ 13 - 19 ปี มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คน ในระยะ 1 ปี สูงกว่ากลุ่มอายุอื่นคิดเป็นร้อยละ 11.1 (จันทร์เพ็ญ, 2543) นอกจากนี้การมีคู่นอนหลายคนยังเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปากมดลูก โดยพบว่าอุบัติการณ์มะเร็งปากมดลูกเพิ่มขึ้นในผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อยหรือในช่วงวัยรุ่น และการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนหลายคน มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูกได้มาก 2 - 3 เท่า ของผู้หญิงที่มีคู่นอนคนเดียว (ธีระ, 2539)

โดยสรุปแล้วพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ประกอบด้วย การประพฤติปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การมีคู่รัก การอยู่ตามลำพังกับคู่รัก หรือเพื่อนต่างเพศในที่ลับตา การแสดงความรักกับคู่รักหรือเพื่อนต่างเพศ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือเสพสารเสพติด รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกันหรือการคุมกำเนิดที่เหมาะสม และการมีคู่นอนหลายคน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพของวัยรุ่นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เนื่องจากพัฒนาการทางร่างกายของวัยรุ่นยังไม่สมบูรณ์พัฒนาการทางความคิดและสติปัญญายังไม่ดีพอไม่พร้อมที่จะรับภาระหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์

2.2 ค่านิยมทางเพศในวัยรุ่น

ในสังคมไทยมีแบบแผนพฤติกรรมทางเพศ หรือค่านิยมที่มีต่อเรื่องเพศระหว่างเพศหญิงแตกต่างจากเพศชาย โดยผู้ชายถูกเลี้ยงดูแบบให้มีสถานภาพ และอำนาจทางเพศสูงกว่าเพศหญิง จะเห็นได้ชัดเจนจากการแสดงออกทางเพศ อำนาจการต่อรอง ความรู้สึกรับผิดชอบหรือไม่รับผิดชอบต่อการกระทำทางเพศ การเลือกใช้วิธีการคุมกำเนิด การป้องกันตนเองและคู่นอนที่เคยได้รับการหล่อหลอมมาตั้งแต่เล็กจนเป็นวัยรุ่น ซึ่งอาจจะเหมาะสมกับสถานการณ์และสังคมในขณะนั้น แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงไปกลับทำให้เกิดปัญหากับเพศหญิงในเรื่องพฤติกรรมอนามัยเจริญพันธุ์ สิทธิและความเท่าเทียมต่อการได้รับข้อมูลข่าวสารและบริการด้านอนามัยเจริญพันธุ์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดังนั้นจึงควรศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนความเชื่อและทัศนคติให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ลักษณะบรรทัดฐานของสังคมไทยที่ใช้ในการกำหนดพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของหญิงและชาย เป็นลักษณะมาตรฐานเชิงซ้อน มีความแตกต่างกันตามความเชื่อ กล่าวคือ ผู้ชายต้องมีความสามารถในเรื่องเพศ มีความต้องการทางเพศ และควรได้รับสิทธิทางกามารมณ์มากกว่าผู้หญิง ทั้งนี้ความต้องการทางเพศของผู้ชายถือเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องหาทางปลดปล่อยหรือตอบสนองอย่างน่าเห็นใจ แต่ความต้องการทางเพศของผู้หญิงไม่จำเป็นต้องกระทำเช่นเพศชาย เพราะผู้หญิงที่ดีไม่ควรแสดงออกทางเพศผู้หญิง เป็นเพศที่อ่อนแอกว่าผู้ชายและเป็นทรัพย์สมบัติของผู้ชาย (มานพ, 2541) จะเห็นได้ว่าสังคมไทยยังมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศว่า ผู้หญิงต้องอยู่เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชายและจะประณามผู้หญิงที่ไม่ปฏิบัติตามความเชื่อว่า เป็นผู้หญิงไม่ดี ปฏิบัติตนไม่เหมาะสม การเรียนรู้และการมีทักษะทางเพศถือว่าเป็นเรื่องน่าอายเป็นเครื่องแสดงความไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่เพศชายที่มีประสบการณ์กลับได้รับความยกย่องดังตารางที่แสดงต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่านิยมทางเพศในวัยรุ่น

ค่านิยมทางเพศ	วัยรุ่นหญิง	วัยรุ่นชาย
การยอมรับของสังคมต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือเป็นการไม่ถูกต้องไม่สมควรเป็นรอยมลทินและเสียชื่อเสียงทั้งของตนเองและครอบครัว	สังคมยอมรับให้ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและผู้ที่ไม่มีอาจถูกเยาะเย้ยจากกลุ่มเพื่อน
ค่านิยมด้านความรู้สึกทางเพศ	ความรู้สึกทางเพศเป็นเรื่องที่ปิดบังซ่อนเร้นไม่สามารถพูดเปิดเผย	สามารถพูดเรื่องเพศได้เปิดเผย
การมีเพศสัมพันธ์	มักไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลทำให้ยากที่จะทราบข้อเท็จจริง	มีการยอมรับและเปิดเผยมักมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงขายบริการ
ค่านิยมต่อผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์	การมีเพศสัมพันธ์มีผลต่อชื่อเสียง ของผู้หญิงซึ่งการตั้งครรภ์เป็นเครื่องบ่งชี้พฤติกรรม	การมีเพศสัมพันธ์ไม่มีผลต่อชื่อเสียงของหญิงซึ่งการตั้งครรภ์เป็นเครื่องบ่งชี้พฤติกรรม
ค่านิยมในการใช้ถุงยางอนามัย	โดยทั่วไปจะไม่กล้าหาความรู้เกี่ยวกับวิธีคุมกำเนิดกลัวว่าจะถูกมองเป็นผู้หญิงไม่ดี	จะใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงขายบริการแต่จะไม่ใช้กับแฟนหรือคู่นอน การคุมกำเนิดถือเป็นความรับผิดชอบของผู้หญิง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มานพ (2541) กล่าวว่า วัยรุ่นมีลักษณะที่เป็นวัฒนธรรมเฉพาะตนเอง มีอัตลักษณ์และโลกทัศน์ที่ไม่เหมือนผู้ใหญ่ ดังนั้นการมองวัยรุ่นจึงจำเป็นต้องมองจากจุดยืนทางสังคมของวัยรุ่นเพื่อเข้าใจวัยรุ่นมากขึ้น ซึ่งลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่น มีดังนี้

1. วัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระมีความเป็นตัวเองสูงไม่ต้องการอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลจากคนอื่นอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะจากผู้ที่อาวุโสกว่าหรือผู้มีอำนาจมากกว่า

2. วัยรุ่นต้องการมีเพื่อนที่เข้าใจความรู้สึกนึกคิด มีความจริงใจ สามารถร่วมทุกข์ร่วมสุข

3. วัยรุ่นต้องการความยอมรับจากกลุ่มเพื่อนหรือคนในวัยเดียวกัน

4. วัยรุ่นต้องการความยุติธรรม และมีความเสมอภาค

5. วัยรุ่นต้องการมีประสบการณ์แปลกใหม่ท้าทาย อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองในสิ่งที่พบเห็น

อนันต์ชัย (2545) ได้ศึกษาค่านิยม และทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในกลุ่มเจนเนอร์เรชั่นเอ็กซ์ พบว่า คนรุ่นนี้ให้ความสำคัญกับการแต่งงาน คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติ ร้อยละ45.8 มีร้อยละ 15.6 คิดว่าเป็นปัญหาสังคม และร้อยละ71.73 เห็นว่าความบริสุทธิ์ของคู่สมรสไม่ใช่เรื่องสำคัญ

2.3 การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ตนเอง ทำให้มีความมุ่งมั่นพยายามในการทำงานให้ประสบความสำเร็จและมีความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่น ตรงกันข้ามกับคนที่ขาดการเห็นคุณค่าในตนเอง มักทำให้ขาดความรับผิดชอบ ชอบค้นหาความผิดพลาดของผู้อื่น มักใช้ความรุนแรงเพื่อทำให้ตนเองชนะ สอดคล้องกับ ชื่นทิพย์ (2545) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสำคัญเนื่องจากมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและสามารถเผชิญปัญหาที่ยุ่งยากได้เพื่อไปให้ถึงจุดหมาย ยอมรับความจริงสามารถพูดถึงความล้มเหลวของตนเองได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors)

เป็นแหล่งทรัพยากรหรือสิ่งจำเป็นที่มีโอกาสทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.1 การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ปัจจุบันสื่อและเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ทำได้ง่ายและรวดเร็ว รวมทั้งสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศหรือการเผยแพร่เรื่องทางเพศ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน ละครโทรทัศน์ รายการแฟชั่น โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญในกลุ่มเยาวชนและวัยรุ่น จากการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือน ของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี พ.ศ. 2554 พบว่า ในเขตเทศบาลมีการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมากกว่านอกเขตเทศบาลมาก แต่การใช้โทรศัพท์มือถือกลับไม่ต่างกัน คือ ทั่วประเทศในเขตเทศบาลมีอัตราการถือครองโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 74.8 และนอกเขตเทศบาล ร้อยละ 62 แสดงให้เห็นว่าโทรศัพท์มือถือเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่ม ทุกวัย ทุกภูมิภาค ทำให้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ เนื่องจากวัยรุ่นมักลอกเลียนแบบสื่อตามค่านิยมใหม่ที่ได้รับ พบว่า กลุ่มเด็กอายุ 6 -14 ปี มีการใช้อินเทอร์เน็ตคิดเป็นร้อยละ 38.3 กลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 15 - 24 ปี มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นสูงกว่าทุกกลุ่มอายุ ร้อยละ51.9 และคาดว่าการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มวัยรุ่นนี้จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ณมน (2552) พบว่า ปัจจัยที่กระตุ้นให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมาจากวีซีดีหรือดีวีดีร้อยละ 70.8 เพราะหาซื้อได้ง่าย และการลงรูปภาพที่ไม่เหมาะสมหรือรูปโป๊ในสื่อหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร ร้อยละ 62.3 และเว็ปไซต์ลามกทางอินเทอร์เน็ท ร้อยละ 59

4. ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors)

เป็นปัจจัยที่เสริมสร้าง หรือมีความสะดวกง่ายต่อการทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ และการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

4.1 อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ เนื่องจากวัยรุ่นมีความต้องการความเป็นอิสระจะมีสภาพสังคมที่แยกตัวจากบิดามารดา ญาติ พี่น้อง ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อนอายุรุ่นเดียวกัน มีแนวความคิดเดียวกันเพื่อพูดคุย สังสรรค์ เพื่อน ๆในกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นมาก ซึ่งวัยรุ่นตอนต้นจะมีเพื่อนเพศเดียวกันและจะเริ่มมีเพื่อนต่างเพศเพิ่มขึ้น เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทำให้มีเพื่อนเพศเดียวกันน้อยลง กลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทช่วยให้วัยรุ่นมีมโนภาพของตนเองได้ดีขึ้น ฉะนั้นการรวมกลุ่มในวัยรุ่นจึงมีความสำคัญต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นอย่างมากวัยรุ่นในกลุ่มดีจะมีโอกาสพัฒนาทักษะทางสังคม ตรงข้ามกันวัยรุ่นกลุ่มไม่ดีจะส่งผลให้มีปัญหาด้านการปรับตัวหรืออาจถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ได้ อาทิเช่น การใช้สารเสพติด การติดเกม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นต้น

มานพ (2541) กล่าวว่าวัยรุ่นในช่วงต้นและกลางของชีวิต ส่วนใหญ่มักจะประพฤติปฏิบัติตามแบบกลุ่มเดียวกัน กลุ่มเพื่อนย่อมมีอิทธิพลและสำคัญสุด มีลักษณะทางสังคมเด่น 2 ประการ คือ วัยรุ่นจะมีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและเริ่มมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ แต่ลักษณะความสัมพันธ์ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ ความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ ค่านิยม และความสมัครใจของสมาชิกในกลุ่ม สิ่งสำคัญที่ผูกสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกด้วยกัน คือ ความคิด ความรู้สึกทางจิตใจ ค่านิยม มีบรรทัดฐานเดียวกัน ซึ่งมีอิทธิพลมากต่อความคิดและการกระทำของวัยรุ่นแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ประเภทที่เป็นแบบอย่าง (Normative Influence) เพื่อนกลุ่มนี้จะใช้ความกดดันทางสังคม เพื่อให้สมาชิกของกลุ่มปฏิบัติตามบรรทัดฐานของกลุ่ม โดยใช้การเปรียบเทียบทางสังคม การคล้อยตามกัน ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีอัตลักษณ์และการปฏิบัติที่แตกต่างกัน และประเภทที่ให้ข้อมูล (Information Influence) เพื่อนกลุ่มนี้จะเป็นแหล่งให้ข้อมูลข่าวสารกับสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการประพฤติปฏิบัติ ค่านิยม เจตคติ และผลของการประพฤติปฏิบัติ

4.2 สื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

เมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น บิดามารดามีบทบาทสำคัญเรื่องเพศในการช่วยให้วัยรุ่นได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายและระบบอวัยวะสืบพันธุ์ เพื่อเตรียมตัวและเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น บิดามารดาเป็นรากฐานสำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตรในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ การหลีกเลี่ยงหรือการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมทั้งวิธีการคุมกำเนิดที่ถูกต้องเหมาะสม ถ้าบิดามารดาให้ความรู้แก่วัยรุ่นจนเข้าใจ วัยรุ่นก็จะไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในทางตรงกันข้าม หากบิดามารดาให้ค่านิยมแก่วัยรุ่นว่าเรื่องเพศเป็นของต่ำหรือปกปิดไม่ให้ความรู้ในเรื่องเพศแก่วัยรุ่น วัยรุ่นจะหันไปหาเพื่อนหรือแหล่งให้ความรู้อื่นๆที่อาจไม่ถูกต้องเหมาะสมก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (วันทนีย์, 2526) และวัยรุ่นที่เติบโตมาจากครอบครัวที่เป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสม จะมีความรู้สึกว่าตนเองมีความปกติ มีความสามารถ รู้สึกอิสระ และมีความรู้ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ เรียนรู้ในการแสดงออกของความรักที่เหมาะสมจะช่วยป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (นงพงา, 2541) นอกจากนี้สัมพันธภาพในครอบครัวก็มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทางเพศของวัยรุ่นด้วย อาทิเช่น การศึกษาของ (ปวีณา, 2541) ที่ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาทั้งชายและหญิงระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน พบว่า วัยรุ่นที่มีครอบครัวอบอุ่น บิดามารดามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่ากลุ่มที่มีครอบครัวแตกแยก

ทฤษฎีแบบจำลองการวางแผนเพื่อสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model)

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่พัฒนารูปแบบแนวคิดของ Green and Kreuter (1999) ที่เชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุมาจากหลาย ๆ ปัจจัย ดังนั้นการดำเนินงานจะต้องมีการวินิจฉัยและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมนั้น ๆ เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนและกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง PRECEDE เป็นกระบวนการวินิจฉัย และประเมินผลพฤติกรรมโดยใช้ปัจจัยนำปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริมในการวิเคราะห์พฤติกรรมของบุคคลว่ามีสาเหตุการเกิดพฤติกรรม หรือปัจจัยที่สัมพันธ์/หรือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมาจากปัจจัยใดบ้าง ซึ่งมีแนวทางในการวิเคราะห์ในแต่ละปัจจัยดังนี้

1. ปัจจัยนำหรือปัจจัยภายในบุคคล (Intra individual causal assumption) กลุ่มนี้มีแนวคิดว่าสาเหตุการเกิดพฤติกรรมหรือปัจจัยที่สัมพันธ์ / หรือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม มาจากองค์ประกอบภายในบุคคลนั้น อาทิเช่น ความรู้ เจตคติ ค่านิยม การเห็นคุณค่าในตนเอง หรือแรงจูงใจเป็นต้น

2. ปัจจัยเอื้อหรือปัจจัยภายนอกบุคคล (Extra individual causal assumption) กลุ่มนี้มีแนวคิดว่า สาเหตุการเกิดพฤติกรรม หรือปัจจัยที่สัมพันธ์ / หรือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม มาจากองค์ประกอบภายนอกบุคคล ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นในการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคล ระบบโครงสร้างทางสังคมและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น ระบบการเมือง แหล่งที่พักอาศัย ลักษณะทางภูมิศาสตร์ และความสามารถเข้าถึงง่ายของสิ่งจำเป็นในการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ

3. ปัจจัยเสริมหรือปัจจัยหลายปัจจัย (Multiple individual causal assumption) กลุ่มนี้มีแนวคิดที่ว่าเป็นสิ่งที่บุคคลจะได้รับหรือคาดว่าจะได้รับจากบุคคลอื่นอันเป็นผลที่มาจากการกระทำของตนเอง ซึ่งสิ่งที่ได้รับอาจเป็นรางวัล/การยอมรับหรือเป็นการลงโทษ/การไม่ยอมรับหรืออาจเป็นกฎระเบียบที่บังคับให้ปฏิบัติตามบุคคลอื่นที่มีอิทธิพลต่อตนเอง และจะแตกต่างกันไปตามสถานการณ์และพฤติกรรมของบุคคลนั้นซึ่งอาจเป็นการสนับสนุนหรือยับยั้งการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ได้เช่นกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

PRECEDE-PROCEED Framework ประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นระยะของการวินิจฉัยปัญหา เรียกว่า PRECEDE ย่อมาจาก Predisposing Reinforcing and Enabling Causes in Educational Environmental Diagnosis and Evaluation

ส่วนที่ 2 เป็นระยะของการพัฒนาแผน ซึ่งต้องทำส่วนที่ 1 ก่อนจึงจะวางแผนและนำไปสู่การดำเนินการและประเมินผล เรียกว่า PROCEED ย่อมาจาก Policy Regulatory and Organizational Constructs in Educational Environmental Development ประกอบด้วย การวินิจฉัย 9 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวินิจฉัยทางสังคม เป็นการวินิจฉัยถึงสภาพปัญหาทางสังคมของประชากรกลุ่มที่ต้องการทำการศึกษา โดยการศึกษาความต้องการ การคาดหวังส่วนบุคคล การศึกษาปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้น เพื่อประเมินระดับคุณภาพชีวิตของประชากร

ขั้นที่ 2 การวินิจฉัยทางระบาดวิทยา เป็นการพิจารณาสุขภาพเฉพาะอย่างของกลุ่มเป้าหมายที่มีผลต่อเป้าหมาย/ปัญหาทางสังคม โดยอาศัยข้อมูลที่มีอยู่หรือได้จากการศึกษาที่เก็บรวบรวมขึ้นใหม่ เช่น ข้อมูลทางการระบาดวิทยา ข้อมูลสถิติชีพ ข้อมูลทางการแพทย์ นำมาเลือกเฉพาะปัญหาที่ต้องการ/ควรได้รับการแก้ไข

ขั้นที่ 3 การวินิจฉัยด้านพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม องค์ประกอบที่เลือกในขั้นที่ 2 มาหาสาเหตุที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็นสาเหตุที่เนื่องจากพฤติกรรมของบุคคล และไม่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคล โดยให้ความสนใจในประเด็นที่เป็นสาเหตุอันเนื่องมาจากพฤติกรรมของบุคคล

ขั้นที่ 4 การวินิจฉัยทางการศึกษาและองค์กร เป็นการวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมใน 3 ประเด็น คือ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม

ขั้นที่ 5 การวินิจฉัยด้านการบริหารและนโยบายเป็นการประเมินความสามารถและทรัพยากรขององค์กรและด้านการบริหาร ซึ่งอาจพบปัญหาหลายประการที่เป็นอุปสรรคขัดขวางการวางแผนดำเนินงาน เช่น ปัญหาด้านเวลา การขาดบุคลากร การขาดนโยบาย มีข้อจำกัดของทรัพยากร ดังนั้นขั้นตอนนี้จึงมีความสำคัญในการวางแผนวินิจฉัยการดำเนินงานด้านสุขภาพ หรือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพให้ครอบคลุมทุกด้าน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ขั้นที่ 6 การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ซึ่งอาจปรับปรุงได้ตามความเหมาะสม

ขั้นที่ 7-8 และ 9 การประเมินผลกระบวนการผลกระทบและการประเมินผลชี้วัดที่ชัดเจน ซึ่งการประเมินผลเป็นกิจกรรมสอดแทรกและกระทำอย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอนตามกระบวนการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น มีผลการศึกษาดังนี้

จีรพรรณ (2542) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักเรียนทั้งชายและหญิงชั้นมัธยมปีที่ 5ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ แรงจูงใจด้านการอยู่ด้วยกันสองต่อสอง และการขัดเพื่อนไม่ได้ ที่อยู่และสภาพการพักอาศัยความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง รวมทั้งสื่อสิ่งเร้าด้านการดูภาพโป๊อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แสงอัมพา (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี ที่พักตามหอพักในเขตเมืองเชียงใหม่ พบว่า การอยู่ห่างจากการควบคุมทางสังคมเป็นปัจจัยสำคัญ ประกอบกับการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อม ทำให้วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมีความเชื่อและค่านิยมว่าการที่ชายหญิงมีความรักต่อกันไม่ได้ยึดความบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ แต่ขึ้นกับความพึงพอใจ เข้าใจ การสัมผัสถูกเนื้อต้องตัว การมีคู่รักมากกว่า 1 คน และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เป็นเรื่องธรรมดา จากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบคู่รัก การถูกเนื้อต้องตัวดังกล่าว จึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ นอกจากนี้ ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความเชื่อ ค่านิยมที่นำไปสู่พฤติกรรมทางเพศ คือ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน สภาพแวดล้อมทางสังคมและการมีปัญหาจากการควบคุมของครอบครัว

อนงค์ (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 400 คน พบว่า อายุ รูปแบบการเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม ทัศนคติต่อเรื่องเพศ ระดับการศึกษา และ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ลักษณะการทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนที่คบมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อนันต์ชัย (2545) ได้ศึกษาค่านิยม และทัศนคติของคนรุ่นใหม่ในกลุ่มเจนเนอร์เรชั่นเอ็กซ์ พบว่า คนรุ่นนี้ให้ความสำคัญกับการแต่งงาน ร้อยละ 45.8 คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติ ร้อยละ 15.6 คิดว่าเป็นปัญหาสังคม และร้อยละ 71.73 เห็นว่าความบริสุทธิ์ของคู่สมรสไม่ใช่เรื่องสำคัญ

ณัฐพร (2546) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยโสธรกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอาชีวศึกษา จำนวน 760 คน พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มีคะแนนต่ำกว่ากลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ12.3 และ12.8 ตามลำดับ นักเรียนที่มีรายได้เพียงพอจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีรายได้ไม่เพียงพอในแต่ละเดือน

กรรณิการ์ (2548) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผล ต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี พบว่า นักเรียนที่มีเพื่อนสนิท หรือเพื่อนในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จะมีพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนสนิทหรือเพื่อนในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จิรังกูร (2548) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมวัยรุ่นในจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อศึกษาสถานการณ์ทางเพศ ทั้งปัจจัยที่เป็นค่านิยมความเชื่อ และลักษณะพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ทั้งโรงเรียน ในอำเภอและรอบนอก 10 แห่ง จำนวน 1,292 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นชายและหญิงอายุระหว่าง 13 - 19 ปี เฉลี่ย 15 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 53 มีคนรักแล้วร้อยละ 94.6 เมื่อมีปัญหาทางเพศเลือกปรึกษาเพื่อนร้อยละ 48.5 นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาที่น่าเป็นห่วงมาก คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นก้าวกระโดด เนื่องจากได้รับวัฒนธรรมที่ผิด ๆ จากสื่อต่าง ๆ ทำให้มีค่านิยมที่ผิด ๆ อาทิเช่น การตั้งเป้ามีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามไม่ป้องกันตนขณะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศที่คุ้นเคยกัน ไม่กลัวการติดเอดส์แต่กลัวการติดเชื้อจากเพศสัมพันธ์และต้องการทางออกด้านการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ รวมถึงไม่ให้ตั้งครรภ์แบบไม่พร้อมมากกว่า ทั้งนี้ค่านิยมของวัยรุ่นที่มีรายได้ไม่เพียงพอทำให้มีโอกาสเสี่ยงสูงในการยอมร่วมหลับนอนกับผู้อื่นเพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งของเงินทองและกลายเป็นที่ยอมรับของสังคม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชัญญา (2548) ได้ศึกษา การสื่อสารระหว่างบิดามารดากับสตรีวัยรุ่นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการ ศึกษา 2547 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 237 คน พบว่า ส่วนใหญ่สตรีวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลงและมีโอกาสที่จะมีคู่นอนหลายคน ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และยังพบว่าสตรีวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับปานกลาง เนื่องจากบิดาและมารดามีการสื่อสารเรื่องภาวะเสี่ยงทางเพศกับสตรีวัยรุ่นระดับน้อย โดยการสื่อสารระหว่างบิดามารดากับสตรีวัยรุ่นเรื่องภาวะเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

สิริวรรณ (2548) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นสตรีวัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษาและคณะกรรมการการศึกษาเอกชนปีการศึกษา 2547 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ จำนวน 407 คน พบว่า ส่วนใหญ่สตรีวัยรุ่นมากกว่าครึ่งหนึ่งเห็นด้วยกับการมีค่านิยมรักนวลสงวนตัว โดยมีค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานสามารถทำได้อย่างเสรี กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 10.6 มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เมื่ออายุน้อยกว่า 18 ปี ร้อยละ 83.7 ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งและร้อยละ 13.9 มีคู่นอนมากกว่า 1 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีค่านิยมทางเพศต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่านิยมรักนวลสงวนตัว, $p < 0.001$, ค่านิยมการมีคู่รัก, $p < 0.001$,ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์และ/หรือการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน, $p < 0.001$, ค่านิยมการแสดงออกทางเพศ, $p < 0.01$ และค่านิยมการพูดเรื่องเพศ, $p < 0.01$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ค่านิยมทางเพศมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่นแตกต่างกันและการส่งเสริมให้สตรีวัยรุ่นมีการรับรู้ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมจึงมีความสำคัญ เพื่อป้องกันการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น

พิชามญชุ์ (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี พบว่า วัยรุ่นมีทักษะการเห็นคุณค่าของตนเอง เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับมากในด้านความสำเร็จของตนเอง และปานกลางใน 3 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างตนเองและบุคคลอื่น ด้านเอกลักษณ์ของตนเอง และด้านความรู้สึกต่อร่างกายของตนเอง วัยรุ่นมีความสามารถในกระบวนการสร้างเสริมทักษะการเห็นคุณค่า พัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกล่าว คือ สามารถเรียนรู้วิธีการคบเพื่อน ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีเป้าหมายการดำเนินชีวิต ร้อยละ 83.30 หลังได้รับการอบรม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1 เดือน จะมีทักษะการเห็นคุณค่าในตนเองสูงเพิ่มขึ้นและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มขึ้นกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ทั้งในภาพรวมและรายทักษะ

อรพินท์ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 92.3 เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 7.7 ซึ่งเป็นชายมากกว่าหญิง โดยที่นักเรียนหญิง 2 จาก 3 คนไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า ในขณะที่นักเรียนชายใช้ถุงยางทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า รวมถึงนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการอยู่ตามลำพังกับคนรัก/แฟน/กิ๊ก หรือเพื่อนต่างเพศมากกว่านักเรียนชาย ร้อยละ 20.4 ทั้งนี้ปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา รายรับ สถานภาพสมรสของบิดามารดา การรับรู้ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ และการรับรู้บทลงโทษของโรงเรียนเรื่องชู้สาวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน

ฐิตาพร และคณะ (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1, 2, 3 สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 497 ราย พบว่า เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 9.3 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุระหว่าง 12 - 19 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรัก ร้อยละ 89.1 และเลือกปรึกษาเพื่อนเมื่อมีปัญหาทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ส่วนใหญ่ไม่มีการป้องกัน มีเพียงร้อยละ 37.8 ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งและใช้ได้ถูกวิธี เพื่อนจะมีอิทธิพลในการชักนำกลุ่มตัวอย่างให้มีเพศสัมพันธ์หลังการดื่มแอลกอฮอล์ เว็บไซต์และวีซีดีเป็นสื่อที่มีส่วนในการกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกทางเพศโดยพบถึงร้อยละ 62 และร้อยละ 56.3 ตามลำดับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ ส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการใช้ถุงยางอนามัย วิธีการใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด การยุติการตั้งครรภ์โดยใช้ยา กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันในด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p< 0.001$ โดยชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่าชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ที่ $p< 0.001$ ส่วนชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ไม่แตกต่างกัน

สุพัตรา (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ ระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสามารถบ่งบอกการใส่ใจในการเรียนสูง และอาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปริมา (2551) ได้ศึกษาอิทธิพลของสื่อลามกที่มี ต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษากลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 57.56 เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุ 13 ปี ร้อยละ 37.08 เป็นการมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 35.21 เนื่องจากความอยากลอง ร้อยละ 30.04 และมีการป้องกัน หรือคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 56.80 โดยที่นักศึกษารู้จักสื่อลามกครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปี ร้อยละ 33.51 ซึ่งรับมาจากเพื่อน ร้อยละ 8.10 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เปิดรับภาพร่วมรักผ่านอินเตอร์เน็ทในระดับมากที่สุด

ณมน (2552) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 388 คน พบว่า เป็นเพศหญิงร้อยละ 50.8 เพศชายร้อยละ 49.2 และอายุเฉลี่ย 15.47 ปี ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว คิดเป็นร้อยละ 10.1 และกลุ่มที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 89.9 นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา ความสัมพันธ์ในครอบครัว และสิ่งกระตุ้นทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (r = .152, r = .179, r = .195, r = .123 และ r = .305 ตามลำดับ) ส่วนการมีนัดและอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้สิ่งเสพติด มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (r = - .234, r = - .220) ทั้งนี้ความพอเพียงของค่าใช้จ่าย สถานภาพสมรสของบิดามารดา ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ผลจากการมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์ ลักษณะการพักอาศัยขณะเรียนในปัจจุบัน รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมในครอบครัวและพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิทล้วนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

อุลี (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตเมือง จังหวัดน่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 400 คน พบว่า มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ร้อยละ 6.50 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 11 ปี ร้อยละ 0.20 มีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรักร้อยละ 57.69 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยสมัครใจ ร้อยละ 88.46 และไม่สวมถุงยางอนามัยร้อยละ 50 การเข้าถึงแหล่งเริงรมย์หรือสถานบริการทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานในแหล่งเริงรมย์ ร้อยละ 97.00 และไม่เคยเที่ยวร้อยละ 52.0 ด้านอิทธิพลของเพื่อน พบว่า เมื่อมีปัญหาเรื่องเพศจะปรึกษาเพื่อนรุ่นเดียวกันร้อยละ 50.00 และเพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าไปเที่ยวแหล่งเริงรมย์ ร้อยละ 32.50 อิทธิพลของครอบครัว พบว่า ปรึกษาบิดามารดาเมื่อมีปัญหาทั่วไปและปัญหาเรื่องเพศ ร้อยละ 46.80 ด้านอิทธิพลของสื่อที่มีส่วนกระตุ้นพฤติกรรม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทางเพศ พบว่า วีดีโอ/ซีดี/ดีวีดี มีส่วนกระตุ้นให้มีความรู้สึกทางเพศมากที่สุด ร้อยละ 33 นอกจากนี้ ด้านความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 80.80 - 99.20) ด้านเจตคติ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.18) และความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.43 - 2.59)

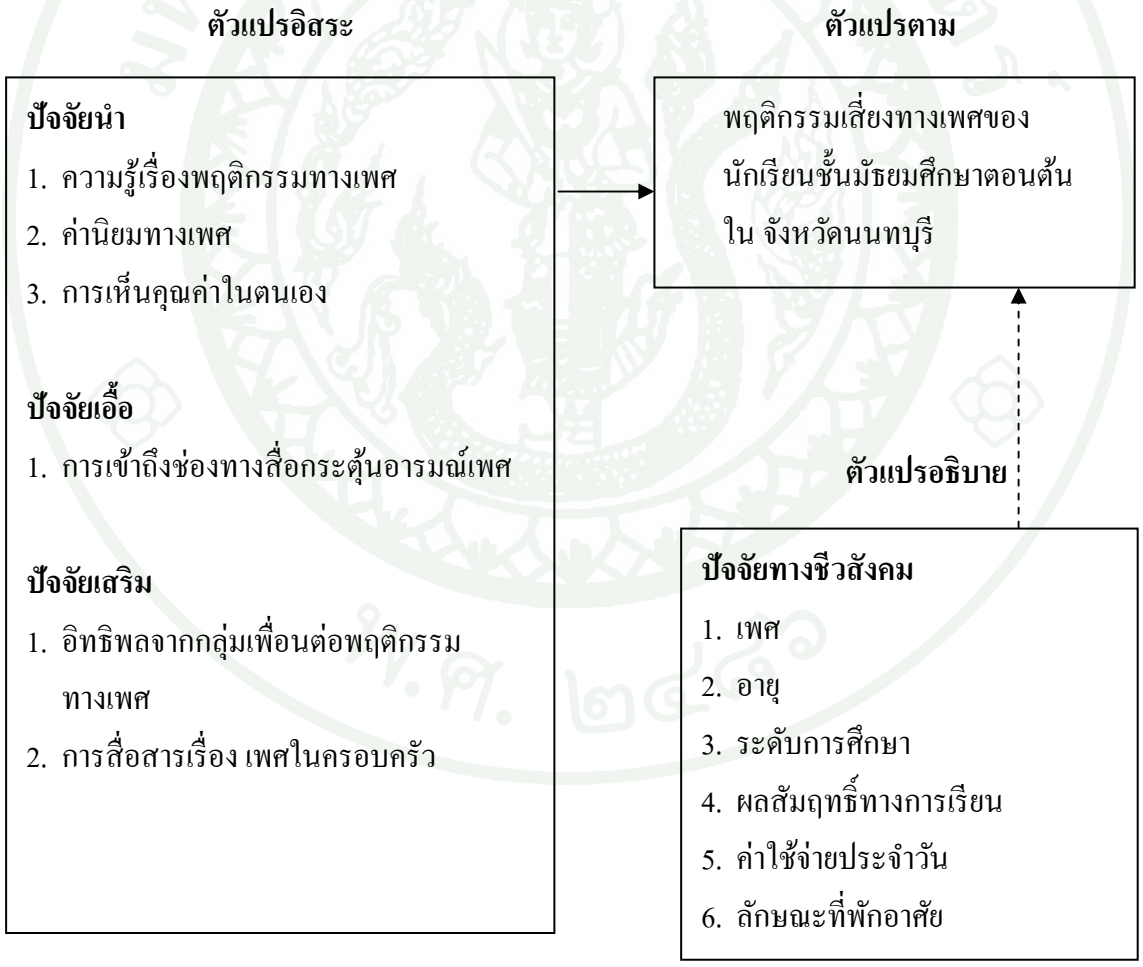
ลัชนา (2553) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดระจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึง กันยายน 2552 จำนวน 567 คน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน บุคคลที่พักอาศัยด้วย ค่านิยมทางเพศ การรับรู้บทบาททางเพศ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน การรับรู้การดูแลของพ่อแม่ สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับครอบครัว การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของกลุ่มเพื่อน แหล่งบริการทางเพศ แหล่งมั่วสุมยาเสพติด และสถานบันเทิงเริงรมย์ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ในปัจจัย อาชีพบิดามารดา ระดับการศึกษาบิดามารดา สถานภาพสมรสบิดามารดา รายได้ครอบครัว ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนนอกจากนี้ พบว่า ลักษณะที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 โดยที่นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มารดา มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา 1.7 เท่า

ทักษิณา (2555) ได้ศึกษาความสามารถในการพยากรณ์ร่วมกันของการควบคุมตนเอง ความรู้เรื่องเพศศึกษา และการสื่อสารในครอบครัวเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงวัยรุ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี จำนวน 425 คน พบว่า การควบคุมตนเอง ความรู้เรื่องเพศศึกษา และการสื่อสารในครอบครัวเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ สามารถพยากรณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ร้อยละ 46.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการควบคุมตนเอง ความรู้เรื่องเพศศึกษา และการสื่อสารในครอบครัวเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น พบว่า มีปัจจัยในหลาย ๆ ด้านที่เป็นทั้งปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในของวัยรุ่นที่ทำให้เกิดปัญหา และ/หรือเป็นปัจจัยที่ช่วยป้องกันการเกิดปัญหาในวัยรุ่นย่อมขึ้นอยู่กับบริบทหรือปัจจัยหลายประการ ผู้วิจัยมีความสนใจในประเด็นระดับของปัญหาและความสัมพันธ์ของปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี โดยได้นำแนวคิดของ Green and Kreuter มากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาและทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมุติฐานการวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อุปกรณ์และวิธีการ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี ครั้งนี้ ทำการเก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีสถานศึกษาตั้งอยู่ในจังหวัดนนทบุรี โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล
5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จากสถานศึกษา 18 แห่ง จำนวน 23,939 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3, 2556)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณจาก Taro Yamane (1973) อ้างใน บุญใจ (2553) ที่ได้กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 และได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 393 คน จากสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ N = ขนาดของประชากรจำนวน 23,939

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ กำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05

แทนค่าสูตร $n = \frac{23,939}{1+23,939(0.05)^2}$

$= 393$

ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 393 คน

การสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จากสถานศึกษาทั้งหมดจำนวน 18 แห่ง ผู้วิจัยได้ทำการจัดแบ่งแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยนำรายนามของสถานศึกษาทั้ง 18 แห่ง มาดำเนินการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีจับฉลากรายนามจำนวน 3 แห่ง (แบ่งตามขนาดของสถานศึกษา อาทิเช่น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่) จากทั้ง 18 แห่ง จึงได้โรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม โรงเรียนราชวินิต นนทบุรี และโรงเรียนรัตนาธิเบศร์ เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ขั้นตอนที่ 2 นำสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 แห่ง มาดำเนินการกำหนดขนาดกลุ่มแบ่งตามลักษณะสัดส่วน (Proportional to Sign) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนในการวิจัยครั้งนี้แสดงตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2 สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง

สถานศึกษา	ระดับการศึกษา			รวม (คน)
	ม.1	ม.2	ม.3	
โรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม	44	44	43	131
โรงเรียนราชวินิต นนทบุรี	44	44	43	131
โรงเรียนรัตนาธิเบศร์	44	44	43	131
รวม	132	132	129	393

ขั้นตอนที่ 3 จากนั้นได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) จากนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3 จนได้จำนวนครบตามสัดส่วนที่ต้องการ คือ 393 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดของ PRECEDE Framework และแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี แบ่งออกเป็น 8 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางด้านชีวสังคมของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน ลักษณะที่พักอาศัย

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ส่วนที่ 3 แบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลงานวิจัย วารสาร ผลการวิชาการที่เผยแพร่ทฤษฎีพื้นฐานเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.2 กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ

1.3 กำหนดเนื้อหาและสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมตามนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่เกี่ยวข้องวัตถุประสงค์ สมมุติฐาน และกรอบแนวคิดของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีข้อคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบ แบ่งออกเป็น 8 ส่วน ตามรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางด้านชีวสังคมของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน ลักษณะที่พักอาศัย ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบการตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมข้อความ (Open-ended)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้ข้อคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบมี 3 คำตอบ คือ ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ จำนวน 12 ข้อ โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงตัวเลือกเดียว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน	1	คะแนน	หมายถึง	ตอบ ถูก
ให้คะแนน	0	คะแนน	หมายถึง	ตอบ ผิด
ให้คะแนน	0	คะแนน	หมายถึง	ตอบ ไม่แน่ใจ

การประเมินระดับความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยที่ได้ (0 - 12 คะแนน) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับของความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้วิธีอิงเกณฑ์จากแนวคิดของ (เสรี, 2537) ดังนี้

ระดับมาก ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป (คะแนนตั้งแต่ 10 – 12 คะแนน)

ระดับปานกลาง ได้คะแนนร้อยละ 60 – 79 (คะแนนตั้งแต่ 7 – 9 คะแนน)

ระดับน้อย ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 (คะแนนตั้งแต่ 0 - 6 คะแนน)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามค่านิยมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ข้อคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งลักษณะของคำถามเป็นทั้งเชิงบวก และเชิงลบ กำหนดให้เลือกตอบได้ 5 คำตอบ คือ ตรงกับความคิดเห็นในระดับดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยเล็กน้อย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงตัวเลือกเดียว

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 5 คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 1 คะแนน
เห็นด้วยค่อนข้างมาก	ได้ 4 คะแนน	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	ได้ 2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ได้ 3 คะแนน	เห็นด้วยปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
เห็นด้วยเล็กน้อย	ได้ 2 คะแนน	เห็นด้วยเล็กน้อย	ได้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 5 คะแนน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การประเมินระดับของค่านิยมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับค่านิยมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ออกเป็น 3 ระดับ ใช้เกณฑ์ในการแปลผลโดยพิจารณาจากเกณฑ์มัชฉิมเลขคณิตของคะแนนที่ได้ (บุญธรรม, 2553) คะแนน ดังนี้

ระดับดีมาก ได้คะแนนมากกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D. ถึงคะแนนสูงสุดคือคะแนนตั้งแต่ 4.20 ถึง 5.00 คะแนน

ระดับดีปานกลาง ได้คะแนนระหว่าง $\bar{x}$ + ½ S.D. คือคะแนนตั้งแต่ 3.32 ถึง 4.19 คะแนน

ระดับพอใช้ ได้คะแนนระหว่างคะแนนต่ำสุดถึงน้อยกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D. คือ คะแนนตั้งแต่ 1.00 ถึง 3.31คะแนน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ข้อคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งลักษณะของคำถามเป็นทั้งเชิงบวกและเชิงลบ กำหนดให้เลือกตอบได้ 5 คำตอบ คือ ตรงกับความคิดเห็นในระดับดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยเล็กน้อย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงตัวเลือกเดียว

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 5 คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 1 คะแนน
เห็นด้วยค่อนข้างมาก	ได้ 4 คะแนน	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	ได้ 2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ได้ 3 คะแนน	เห็นด้วยปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
เห็นด้วยเล็กน้อย	ได้ 2 คะแนน	เห็นด้วยเล็กน้อย	ได้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 5 คะแนน

ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ระดับดีมาก ได้คะแนนมากกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D. ถึงคะแนนสูงสุดคือคะแนนตั้งแต่ 4.51 ถึง 5.00 คะแนน

ระดับดีปานกลาง ได้คะแนนระหว่าง $\bar{x}$ + ½ S.D. คือคะแนนตั้งแต่ 3.68 ถึง 4.50 คะแนน

ระดับพอใช้ ได้คะแนนระหว่างคะแนนต่ำสุดถึงน้อยกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D.คือคะแนนตั้งแต่ 1.0 ถึง 3.67 คะแนน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ข้อคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดให้เลือกตอบได้ 5 คำตอบ คือ จริงมากที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง ไม่จริง ไม่จริงมากที่สุด โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงตัวเลือกเดียว

เกณฑ์การให้คะแนน

จริงมากที่สุด	ได้	5	คะแนน
จริงมาก	ได้	4	คะแนน
จริงปานกลาง	ได้	3	คะแนน
ไม่จริง	ได้	2	คะแนน
ไม่จริงมากที่สุด	ได้	1	คะแนน

ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนดังนี้

ระดับมาก ได้คะแนนมากกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D. ถึงคะแนนสูงสุดคือคะแนนตั้งแต่ 2.60 ถึง 5.00 คะแนน

ระดับปานกลาง ได้คะแนนระหว่าง $\bar{x}$ + ½ S.D. คือคะแนนตั้งแต่ 1.47 ถึง 2.59 คะแนน

ระดับน้อย ได้คะแนนระหว่างคะแนนต่ำสุดถึงน้อยกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D.คือคะแนนตั้งแต่ 1.00 ถึง 1.46 คะแนน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ข้อคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งลักษณะของคำถามเป็นทั้งเชิงบวกและเชิงลบ กำหนดให้เลือกตอบได้ 5 คำตอบ คือ ตรงกับความคิดเห็นในระดับดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยเล็กน้อย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงตัวเลือกเดียว

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 5 คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 1 คะแนน
เห็นด้วยค่อนข้างมาก	ได้ 4 คะแนน	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	ได้ 2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ได้ 3 คะแนน	เห็นด้วยปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
เห็นด้วยเล็กน้อย	ได้ 2 คะแนน	เห็นด้วยเล็กน้อย	ได้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้ 5 คะแนน

ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนดังนี้

ระดับมาก ได้คะแนนมากกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D. ถึงคะแนนสูงสุด คือ คะแนนตั้งแต่ 2.65 ถึง 5.00 คะแนน

ระดับปานกลาง ได้คะแนนระหว่าง $\bar{x}$ + ½ S.D. คือคะแนนตั้งแต่ 1.69 ถึง 2.64 คะแนน

ระดับน้อย ได้คะแนนระหว่างคะแนนต่ำสุดถึงน้อยกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D. คือคะแนนตั้งแต่ 1.00 ถึง 1.68 คะแนน

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ข้อคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดให้เลือกตอบได้ 5 คำตอบ คือ จริงมากที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง ไม่จริง ไม่จริงมากที่สุด โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงตัวเลือกเดียว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
จริงมากที่สุด	ได้ 5 คะแนน	จริงมากที่สุด	ได้ 1 คะแนน
จริงมาก	ได้ 4 คะแนน	จริงมาก	ได้ 2 คะแนน
จริงปานกลาง	ได้ 3 คะแนน	จริงปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
ไม่จริง	ได้ 2 คะแนน	ไม่จริง	ได้ 4 คะแนน
ไม่จริงมากที่สุด	ได้ 1 คะแนน	ไม่จริงมากที่สุด	ได้ 5 คะแนน

ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนดังนี้

ระดับมาก ได้คะแนนมากกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D. ถึงคะแนนสูงสุดคือคะแนนตั้งแต่ 3.81 ถึง 5.00 คะแนน

ระดับปานกลาง ได้คะแนนระหว่าง $\bar{x}$ + ½ S.D. คือคะแนนตั้งแต่ 3.09 ถึง 3.80 คะแนน

ระดับน้อย ได้คะแนนระหว่างคะแนนต่ำสุดถึงน้อยกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D.คือคะแนนตั้งแต่ 1.0 ถึง 3.08 คะแนน

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ข้อคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดให้เลือกตอบได้ 5 คำตอบ คือ สม่ำเสมอ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานครั้ง ไม่เคย โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงตัวเลือกเดียว

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
สม่ำเสมอ	ได้ 5 คะแนน	สม่ำเสมอ	ได้ 1 คะแนน
บ่อยครั้ง	ได้ 4 คะแนน	บ่อยครั้ง	ได้ 2 คะแนน
บางครั้ง	ได้ 3 คะแนน	บางครั้ง	ได้ 3 คะแนน
นานครั้ง	ได้ 2 คะแนน	นานครั้ง	ได้ 4 คะแนน
ไม่เคย	ได้ 1 คะแนน	ไม่เคย	ได้ 5 คะแนน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนดังนี้

ระดับมาก ได้คะแนนมากกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D. ถึงคะแนนสูงสุดคือคะแนนตั้งแต่ 2.26 ถึง 5.00 คะแนน

ระดับปานกลาง ได้คะแนนระหว่าง $\bar{x}$ + ½ S.D. คือคะแนนตั้งแต่ 1.32 ถึง 2.25 คะแนน

ระดับน้อย ได้คะแนนระหว่างคะแนนต่ำสุดถึงน้อยกว่า $\bar{x}$ + ½ S.D.คือคะแนนตั้งแต่ 1.00 ถึง 1.31 คะแนน

1.4 เสนอแบบสอบถาม ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและปรับแก้ไขข้อคำถาม

2. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างไปตรวจหาสอบคุณภาพของเครื่องมือดังนี้

2.1 หาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

โดยนำแบบสอบถามที่สร้างไปพบผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน เพื่อตรวจสอบข้อคำถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในแบบสอบถามทุกส่วน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบบสอบถามตามเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (พวงรัตน์, 2543)

ให้ 1 คะแนน หากผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์และสอดคล้องตามนิยามศัพท์

ให้ 0 คะแนน หากผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์และสอดคล้องตามนิยามศัพท์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ให้ -1 คะแนน หากผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์และไม่สอดคล้อง ตามนิยามศัพท์

และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ที่มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.75 เป็นข้อคำถามที่ใช้ในการทำวิจัย และพบว่าแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.75 - 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้และปรับข้อความให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องในแต่ละปัจจัยดังนี้

ปัจจัยนำ ด้าน

1. ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ	ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.75-1.00
2. ค่านิยมทางเพศ	ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.75-1.00
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

ปัจจัยเอื้อ ด้าน

การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.75-1.00

ปัจจัยเสริม ด้าน

1. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ	ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00
2. การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.75-1.00

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.2 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปตรวจสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำแบบสอบถามไปตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่นในแบบวัดประเมินค่าด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha coefficient) ตามวิธีของ Cronbach พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.75 – 0.92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (บุญธรรม, 2553)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นในแต่ละปัจจัยดังนี้

ปัจจัยนำ ด้าน

1. ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.82
2. ค่านิยมทางเพศ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.75
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90

ปัจจัยเอื้อ ด้าน

การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92

ปัจจัยเสริม ด้าน

1. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89
2. การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.78
3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและทบทวนความเรียบร้อยของแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นนำเครื่องมือที่ได้ไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล

1. ประสานงานขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัย ในโรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม โรงเรียนราชวินิตนนทบุรี และโรงเรียนรัตนาธิเบศร์

2. ประสานขอความอนุเคราะห์กับผู้ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม โรงเรียนราชวินิต นนทบุรี และโรงเรียนรัตนาธิเบศร์ เพื่อขออนุญาตเข้าดำเนินการเก็บข้อมูลในพื้นที่

3. จัดเตรียมแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในจำนวนที่เพียงพอสำหรับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล

4. ดำเนินการเก็บข้อมูลในโรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม โรงเรียนราชวินิต นนทบุรี และโรงเรียนรัตนาธิเบศร์ ด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดของแบบสอบถาม แก่กลุ่มนักเรียนที่ตอบแบบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สอบถาม โดยชี้แจงสิทธิในการตัดสินใจเข้าร่วมวิจัยตามรายละเอียดในหนังสือแสดงความยินยอมการเข้าร่วมโครงการวิจัย

5. ตรวจดูความเรียบร้อยของแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากดำเนินการเก็บข้อมูลในโรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม โรงเรียนราชวินิต นนทบุรี และโรงเรียนรัตนาธิเบศร์ ได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 96.7 จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อประมวลผล และสรุปผลข้อมูลตามหลักสถิติดังนี้

1. ข้อมูลทางด้านชีวสังคม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน ลักษณะที่พักอาศัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อบรรยายผลการวิจัย

2. หาความสัมพันธ์ด้านปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ และด้านปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมทางเพศ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี โดยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product Moment correlation Coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 โดยมีการแปรความหมายของความสัมพันธ์ดังนี้

2.1 เมื่อ r = ± 1.00 หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์
2.2 เมื่อ r > ± .70 หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระดับสูง
2.3 เมื่อ r มีค่าระหว่าง±.30-±.70 หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
2.4 เมื่อ r < ± .30 หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
2.5 เมื่อ r = 0 หมายความว่า ตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประเภทการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation study) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนนทบุรี โดยผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิด PRECEDE-PROCEED Framework ของ Green and Kreuter (1999) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และหาความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment correlation Coefficient) นำเสนอในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย ซึ่งผลการวิจัยสามารถแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางด้านชีวสังคม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน

ส่วนที่ 2 ระดับปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ และปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ส่วนที่ 3 ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ส่วนที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางด้านชีวสังคม ซึ่งประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายประจำเดือน ลักษณะที่พักอาศัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 3 ข้อมูลทางด้านชีวสังคม

(n = 380)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	148	38.9
หญิง	232	61.1
อายุ		
วัยรุ่นตอนต้น (10-13ปี)	130	34.2
วัยรุ่นตอนกลาง (14-16ปี)	246	64.7
วัยรุ่นตอนปลาย (17-19ปี)	3	0.8
ไม่ระบุ	1	0.3
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	132	34.7
มัธยมศึกษาปีที่ 2	132	34.7
มัธยมศึกษาปีที่ 3	116	30.6
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
ระดับสูง (คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป)	162	42.63
ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 - 2.99)	163	42.89
ระดับต่ำ (คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	14	3.68
ไม่ระบุ	41	10.80

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n = 380)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ได้รับค่าใช้จ่าย		
ต่ำกว่า 100 บาท/วัน	303	79.7
101 - 200 บาท/วัน	71	18.7
201 - 300 บาท/วัน	4	1.1
มากกว่า 301 บาท/วัน	2	0.5
ค่าใช้จ่าย		
พอใช้จ่าย	351	92.4
ไม่พอใช้จ่าย	29	7.6
ลักษณะที่พักอาศัย		
พักอาศัยกับ		
บิดา/มารดา	292	76.8
มารดา	8	2.1
บิดา	3	0.8
ญาติ/พี่น้อง	72	18.9
อยู่คนเดียว	1	0.3
เพื่อนเพศตรงข้าม (หญิงกับชาย)	1	0.3
เพื่อนเพศเดียวกัน (ชายกับชาย:1, หญิงกับหญิง:2)	3	0.8
สิ่งแวดล้อมที่พัก		
อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี	353	92.9
อยู่ใกล้แหล่งบันเทิงต่าง ๆ	7	1.8
อยู่ในชุมชนแออัด	20	5.3
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	249	65.6
บิดามารดาหย่าร้างกัน	53	13.9
บิดามารดาแยกกันอยู่	59	15.5
บิดาถึงแก่กรรม	15	3.9
มารดาถึงแก่กรรม	3	0.8
ทั้งบิดามารดาถึงแก่กรรม	1	0.3

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n = 380)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
รับความรู้เรื่องเพศจาก		
บิดา/มารดา	77	20.3
ครูในห้องเรียน	158	41.6
เพื่อน	104	27.4
แฟน/คนรัก	14	3.7
สื่อต่างๆ		
คอมพิวเตอร์/อินเตอร์เน็ท	12	3.1
หนังสือ	4	1.1
ไม่ระบุ	11	2.8
บุคคลที่ปรึกษาเรื่องเพศศึกษา		
ญาติสนิท	16	4.2
บิดา	29	7.6
มารดา	94	24.7
พี่น้อง	33	8.7
เพื่อน	140	36.8
ครู/อาจารย์	26	6.8
ผู้ปกครอง	36	9.6
ตนเอง	4	1.1
คนรัก/แฟน	2	0.5

จากตารางที่ 3 ลักษณะข้อมูลปัจจัยด้านชีวสังคมที่ศึกษาครั้งนี้พบว่า เป็นหญิง ร้อยละ 61.1 และชาย ร้อยละ 38.9 ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นตอนกลาง (14 - 16 ปี) ร้อยละ 64.7 เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 เท่ากัน ร้อยละ 34.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง ร้อยละ 42.89 นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 100 บาทต่อวัน ร้อยละ 79.7 ซึ่งพอใช้จ่าย ร้อยละ 92.4 โดยนักเรียนพักอาศัยกับ บิดา/มารดา ร้อยละ 76.8 และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ร้อยละ 92.9 บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 65.6 นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศจากครูในห้องเรียนร้อยละ 41.6 เมื่อพบปัญหาเรื่องเพศศึกษา บุคคลที่นักเรียนจะปรึกษามากที่สุด คือ เพื่อน ร้อยละ 36.8

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 2 ปัจจัยนำ อาทิเช่น ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยเอื้อ อาทิเช่น การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ และปัจจัยเสริม อาทิเช่น อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตารางที่ 4 ระดับความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

(n = 380)

ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับมาก (คะแนนรวมตั้งแต่ 10 - 12 คะแนน)	136	35.8
ระดับปานกลาง (คะแนนรวมตั้งแต่ 7 - 9 คะแนน)	159	41.8
ระดับน้อย (คะแนนรวมตั้งแต่ 0 - 6 คะแนน)	85	22.4

ค่าพิสัยจริงคือคะแนนระหว่าง 0 – 12

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.8

ตารางที่ 5 ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แสดงรายข้อ

(n = 380)

ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ	นักเรียนตอบถูก		นักเรียนตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การตั้งครรภ์ในวัยเรียน/ตั้งครรภ์ไม่พร้อมเป็นปัญหาสังคมและอาจทำให้ทารกที่เกิดมาถูกทอดทิ้ง	333	87.6	47	12.4
2. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักโดยไม่สวมถุงยางอนามัยมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	324	85.3	56	14.7
3. การดื่มแอลกอฮอล์ ของมึนเมา หรือใช้สารเสพติดเป็นผลให้ขาดสติอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้	323	85.0	57	15
4. การใช้ถุงยางอนามัยไม่ถูกวิธี มีโอกาสติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	288	75.8	92	24.2

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n = 380)

ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ	นักเรียนตอบถูก		นักเรียนตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. การสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศ สัมพันธ์และการตั้งครรภ์ได้	301	79.2	79	20.8
6. ปัจจุบันโรคหูดหงอนไก่และมะเร็งปากมดลูกสามารถป้องกันได้ด้วยวัคซีน HPV	141	37.1	239	62.9
7. การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวโดยไม่สวมถุงยางอนามัย มีโอกาสตั้งครรภ์ หรือเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	269	70.8	111	29.2
8. แผลริมอ่อน กามโรค ซิฟิลิส หนองใน เริมที่อวัยวะเพศ โรคเอดส์ล้วนเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	240	63.2	140	36.8
9. การสวนล้างทำความสะอาดอวัยวะเพศ ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อหลังมีเพศสัมพันธ์ สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	61	16.1	319	83.9
10. เมื่อนักเรียนป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำเป็นต้องพบแพทย์ เพื่อรับการรักษา	307	80.8	73	19.2
11. การออกกำลังกาย เช่น เล่นกีฬา ทำงานบ้าน ปลูกต้นไม้ สามารถเบี่ยงเบน/ผ่อนคลาย ความต้องการทางเพศได้	287	75.5	93	24.5
12. การใช้ยาคุมกำเนิด การหลั่งภายนอก การใช้ห่วงอนามัย และการนับระยะปลอดภัย ล้วนเป็นวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ แต่ไม่มีผลในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	204	53.7	176	46.3

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ แสดงรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสามารถตอบถูกมากที่สุด ร้อยละ 87.9 คือ การตั้งครรภ์ในวัยเรียน/ตั้งครรภ์ไม่พร้อม เป็นปัญหาสังคมและอาจทำให้ทารกที่เกิดมาถูกทอดทิ้ง และข้อที่นักเรียนตอบผิดมากที่สุด ร้อยละ 83.9 คือ การสวนล้างทำความสะอาดอวัยวะเพศด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ หลังมีเพศสัมพันธ์สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 6 ระดับค่านิยมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

(n = 380)

ค่านิยมทางเพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับดีมาก (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.20 -5.00 คะแนน)	172	45.3
ระดับดีปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.32 - 4.19 คะแนน)	95	25.0
ระดับพอใช้ (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 3.31 คะแนน)	113	29.7

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 3.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.87

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีค่านิยมทางเพศในระดับดีมาก ร้อยละ 45.3

ตารางที่ 7 ระดับค่านิยมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แสดงรายข้อ

(n = 380)

ค่านิยมทางเพศ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิต คือผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัว และผู้ชายต้องไม่ฉวยโอกาสล่วงเกินทางเพศต่อคนรัก	4.57	0.89	ดีมาก
2. ผู้ชายต้องแสดงความสามารถทางเพศได้มากกว่าผู้หญิง ดังนั้นการไม่มีประสบการณ์ทางเพศถือเป็นเรื่องน่าอาย	3.19	1.50	พอใช้
3. นักเรียนนิยมการมีคนรักในโรงเรียนเพราะทำให้เป็นที่ต้องตาต้องใจ รู้สึกเท่ห์/น่าสนใจ	3.38	1.34	ดีปานกลาง
4. นักเรียนมักใช้วัสดุ เครื่องแต่งกายที่มีชื่อเสียง (แบรนด์เนม) มากกว่าการใช้สินค้าเลียนแบบเพราะทำให้นักเรียนดูมีฐานะเศรษฐกิจดี	3.39	1.43	ดีปานกลาง
5. การทดลองอยู่ร่วมกันก่อนสมรส ทำให้วัฒนธรรมการรักนวลสงวนตัวถูกทำลาย และเสื่อมเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล	3.46	1.37	ดีปานกลาง
6. การมีเพศสัมพันธ์หากมีสิ่งตอบแทนแลก เปลี่ยนได้ย่อมเป็นเรื่องดี	3.83	1.41	ดีปานกลาง
7. การสลับคู่ร่วมเพศ/การสวิงกิ้ง ถือเป็นเรื่องน่าสนุก ตื่นเต้นไม่เสื่อมเสีย	4.06	1.43	ดีปานกลาง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n = 380)

ค่านิยมทางเพศ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
8. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก เป็นเรื่องทดสอบความรัก ความจริงใจ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย	3.84	1.43	ดีปานกลาง
9. นักเรียนชอบไปเรียนพิเศษเพราะได้แต่งกายตามรสนิยมของตนเอง และมีเวลาอยู่กับคนรักมากขึ้น	3.63	1.35	ดีปานกลาง
10. การที่นักเรียนจับมือ โอบกอด จูบ กับคนรักในที่สาธารณะเป็นเรื่องธรรมดา	3.90	1.42	ดีปานกลาง
11. นักเรียนสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ หากมีความรู้สึกพอใจ/มีความรู้สึกพิเศษ โดยไม่จำเป็นต้องมีความรัก ความเข้าใจ และความรับผิดชอบใด ๆ	3.97	1.38	ดีปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 3.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.87

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาค่านิยมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นรายข้อ พบว่ามีข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด โดยนักเรียนเห็นด้วยกับค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิต คือ ผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัวและผู้ชายต้องไม่ฉวยโอกาสล่วงเกินทางเพศต่อคนรัก อยู่ระดับดีมาก ($\bar{x}$ = 4.57, S.D. = 0.89) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือผู้ชายต้องแสดงความสามารถทางเพศได มากกว่าผู้หญิง ดังนั้นการไม่มีประสบการณ์ทางเพศถือเป็นเรื่องน่าอาย ($\bar{x}$ = 3.19, S.D. = 1.50)

ตารางที่ 8 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น

(n = 380)

การเห็นคุณค่าในตนเอง		จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับดีมาก	(คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 คะแนน)	139	36.6
ระดับดีปานกลาง	(คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.68 – 4.50คะแนน)	145	38.2
ระดับพอใช้	(คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 3.67คะแนน)	96	25.2

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.82

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับดีปานกลาง ร้อยละ 38.2

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 9 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แสดง รายข้อ

(n = 380)

การเห็นคุณค่าในตนเอง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. หน้าที่ของการเป็นนักเรียนที่ดี คือตั้งใจเรียน และปฏิบัติตนให้เหมาะสม เช่นรักนวลสงวนตัว สุภาพ ไม่ฉวยโอกาสล่วงเกินทางเพศกับคนรัก	4.46	1.03	ดีปานกลาง
2. นักเรียนปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงานเพราะรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองถูกทำลาย	4.15	1.18	ดีปานกลาง
3. การกอด จูบ กับคนรักในที่สาธารณะอย่างเปิดเผยเป็นสิ่งที่นักเรียนไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง	4.26	1.21	ดีปานกลาง
4. นักเรียนปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์เพราะรักแท้คือความรักที่บริสุทธิ์สามารถรอเวลาได้	4.39	1.04	ดีปานกลาง
5. นักเรียนรู้สึกตนเองมีความสำคัญ เพราะเวลาที่ให้คำแนะนำเรื่องเพศกับเพื่อนแล้ว เพื่อนส่วนใหญ่มักเห็นด้วย	3.48	1.26	พอใช้
6. นักเรียนปฏิเสธคำชักชวนของคนรักในการเที่ยวสถานเริงรมย์เพราะสถานภาพนักเรียนไม่เหมาะสมกับสถานที่นั้น ๆ	4.06	1.20	ดีปานกลาง
7. นักเรียนฉลองความสำเร็จกับคนรัก โดยหลีกเลี่ยงการดื่มแอลกอ-ฮอล์ และของมึนเมาเพราะนักเรียนต้องการรักษาวินัยในตนเอง	4.13	1.23	ดีปานกลาง
8. นักเรียนหญิงจะมีคุณค่าที่มารยาทอ่อนโยน มีน้ำใจ มิใช่การแต่งกาย ส่วนนักเรียนชายจะมีคุณค่าที่ความเข้มแข็ง และสุภาพมิใช่การใช้กำลัง	4.25	1.12	ดีปานกลาง
9. นักเรียนมีความรู้สึกด้อยค่า ไร้ศักดิ์ศรี ถ้านักเรียนมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ต้องการ	3.65	1.47	พอใช้
10. มิใช่ปัญหาที่นักเรียนไม่มีคนรัก แต่ส่งเสริมให้มีสมาธิในการเรียน และใช้เวลาในการเรียนได้เต็มที่	4.07	1.25	ดีปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.82

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รายข้อ พบว่า มีข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ หน้าที่ของการเป็นนักเรียนที่ดีคือตั้งใจเรียน และปฏิบัติตนให้เหมาะสม เช่น รักนวลสงวนตัว สุภาพไม่ฉวยโอกาสล่วงเกินทางเพศกับคนรักในระดับดีปานกลาง ($\bar{x}$ = 4.46, S.D. = 1.03) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนรู้สึกตนเองมีความสำคัญ เพราะเวลาที่ให้คำแนะนำเรื่องเพศกับเพื่อนแล้วเพื่อนส่วนใหญ่มักเห็นด้วยในระดับพอใช้ ($\bar{x}$ = 3.48, S.D. = 1.26)

ตารางที่ 10 ระดับการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

(n = 380)

การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.60 - 5.00 คะแนน)	99	26.1
ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.47 - 2.59 คะแนน)	107	28.2
ระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.46 คะแนน)	174	45.7

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 2.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.12

จากตารางที่ 10 พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศในระดับน้อย ร้อยละ 45.7

ตารางที่ 11 ระดับการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แสดงรายข้อ

การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. นักเรียนมักหาหนังสือการ์ตูนภาพโป๊ ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศมาอ่าน	2.37	1.45	ปานกลาง
2. นักเรียนใช้เวลาว่างเพื่อดูภาพโป๊/อินเตอร์เน็ตที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศ	2.06	1.28	ปานกลาง
3. คนรัก/แฟนของนักเรียนมักนำสื่อ/ภาพโป๊ ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศมาให้	2.05	1.33	ปานกลาง
4. นักเรียนมักแอบดูวีดีโอ/ซีดีภาพโป๊ ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศจากบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง	1.99	1.28	ปานกลาง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n = 380)

การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
5. นักเรียนชอบซื้อวีดีโอ/ซีดีภาพโป๊ ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศ	1.92	1.29	ปานกลาง
6. นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น เธค ผับ บาร์ เพื่อดูพนักงานบริการแต่งกายยั่วยวน/กระตุ้นอารมณ์เพศ	1.88	1.25	ปานกลาง
7. นักเรียนชอบดูภาพโป๊/ภาพยนตร์ ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศ	1.93	1.25	ปานกลาง
8. นักเรียนชอบไปร้านคาราโอเกะที่มีภาพโป๊ และสื่อต่าง ๆ ที่กระตุ้นอารมณ์เพศ	1.91	1.26	ปานกลาง
9. นักเรียนชอบไปงานมอเตอร์โชว์ เพราะพนักงานขายรถ แต่งกายยั่วยวนทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ	1.93	1.24	ปานกลาง
10. นักเรียนเห็นมารดา / ผู้ปกครองแต่งกายสายเดี่ยว นุ่งสั้น และโชว์สัดส่วนเป็นเรื่องธรรมดา	2.04	1.25	ปานกลาง
11. เพื่อนนักเรียนชอบโหลดภาพโป๊/ภาพที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศส่งมาให้	2.27	1.37	ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 2.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.12

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณารายข้อ ระดับการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักเรียนมักหาหนังสือการ์ตูนภาพโป๊ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศมาอ่าน ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.37, S.D. = 1.45) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น เธค ผับ บาร์ เพื่อดูพนักงานบริการแต่งกายยั่วยวน/กระตุ้นอารมณ์เพศ ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 1.88, S.D. = 1.25)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 12 ระดับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

(n = 380)

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.65 – 5.00 คะแนน)	110	28.9
ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.69 - 2.64 คะแนน)	103	27.2
ระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.68 คะแนน)	167	43.9

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 2.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0 .95

จากตารางที่ 12 พบว่า ระดับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในระดับน้อย ร้อยละ 43.9

ตารางที่ 13 ระดับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แสดงรายข้อ

(n = 380)

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น เมื่อเห็นเพื่อนมีคนรักจึงต้องการมีคนรักเหมือนเพื่อน ๆ บ้าง	2.81	1.39	มาก
2. เพื่อนชวนนักเรียนเที่ยวสถานเริงรมย์เช่น เธค ผับ บาร์ ทำให้นักเรียนรู้สึกอยากไปเที่ยวด้วย	2.23	1.35	ปานกลาง
3. นักเรียนอ่านหนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเพราะอยากเข้ากลุ่มเพื่อน ๆ พวกเดียวกัน	2.02	1.34	ปานกลาง
4. นักเรียนมักดูภาพยนตร์/วีดีโอ/ซีดี/เว๊ปโป๊ ที่แสดงภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เพื่อสามารถพูดคุยเรื่องเดียวกับเพื่อน	1.93	1.35	ปานกลาง
5. นักเรียนรู้สึกเกรงใจไม่กล้าปฏิเสธเพื่อนที่ชวนให้ทดลองดื่มแอลกอฮอล์และของมึนเมา เช่น สุรา เบียร์ ไวน์	2.05	1.30	ปานกลาง
6. นักเรียนใช้สารเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาบ้า ร่วมกับเพื่อน เพื่อต้องการการยอมรับในกลุ่ม	1.74	1.27	ปานกลาง
7. เพื่อนของนักเรียนมีคนรัก/แฟนหรือเปลี่ยนคู่นอนหลายคนแสดงว่าเป็นคนเก่งมีความสามารถ และนักเรียนต้องการเป็นเช่นนั้น	1.79	1.28	ปานกลาง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 13 (ต่อ)

(n = 380)

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
8. นักเรียนเลือกซื้อสินค้า/เครื่องแต่งกายราคาแพงและตามสมัยนิยม เพื่อให้เพื่อนยอมรับ	2.28	1.39	ปานกลาง
9. การทำแต้มจำนวนคนที่เคยรัก/ผ่านการมีเพศสัมพันธ์ทำให้นักเรียนเป็นจุดสนใจในกลุ่มเพื่อน	1.93	1.35	ปานกลาง
10. นักเรียนตั้งใจเรียน มีน้ำใจกับเพื่อน เพื่อต้องการเป็นคนเก่งและเป็นที่รักในกลุ่มเพื่อน	2.80	1.43	มาก
11. นักเรียนชอบไปเรียนพิเศษเพราะต้องการไปพูดคุยกับคนรักมากกว่าวิชาความรู้	2.20	1.37	ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 2.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0 .95

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณารายข้อ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น เมื่อเห็นเพื่อนมีคนรัก จึงต้องการมีคนรักเหมือนเพื่อน ๆ บ้างอยู่ระดับมาก ($\bar{x}$ = 2.81, S.D. = 1.39) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนใช้สารเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาบ้า ร่วมกับเพื่อน เพื่อต้องการการยอมรับในกลุ่มอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 1.74, S.D. = 1.27)

ตารางที่ 14 ระดับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

(n = 380)

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.81 - 5.00 คะแนน)	98	25.8
ระดับ ปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.09 - 3.80 คะแนน)	183	48.2
ระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่1.00 – 3.08 คะแนน)	99	26.0
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 3.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) = 0.71	380	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวในระดับปานกลาง ร้อยละ 48.2

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 15 ระดับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แสดงรายข้อ

(n = 380)

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. นักเรียนรู้สึกยุ่งยากในการพูดคุยเรื่องเพศกับบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง	3.23	1.35	ปานกลาง
2. บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง มีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนข้อมูลเรื่องเพศกับนักเรียน	2.74	1.20	น้อย
3. บิดา/มารดา/ผู้ปกครองสามารถให้ข้อมูลกับนักเรียนฟังอย่างเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการสืบพันธุ์/การกำเนิดของทารก	3.26	1.30	ปานกลาง
4. บิดา/มารดา/ผู้ปกครองของนักเรียนมักพูดคุยเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ และใช้ยาเสพติดจะมีผลทำให้การตัดสินใจบกพร่องและนำไปสู่ภาวะเสี่ยงทางเพศที่นักเรียนไม่ควรเสี่ยง	3.09	1.34	ปานกลาง
5. นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจเกี่ยวกับการดูแล แนะนำ การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมของบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง	3.98	1.22	มาก
6. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาเรื่องเพศ นักเรียนต้องการปรึกษาบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง	3.67	1.31	ปานกลาง
7. เมื่อจำเป็นต้องไปธุระนอกบ้านตอนกลางคืน นักเรียนต้องขออนุญาตบิดา/มารดา/ผู้ปกครองทุกครั้ง	4.08	1.22	มาก
8. บิดา/มารดา/ผู้ปกครองของนักเรียนมักบอกกล่าวตักเตือนหากนักเรียนแต่งกายไม่เหมาะสม/ ม่สุภาพ	3.94	1.20	มาก
9. นักเรียนสามารถใช้โทรศัพท์ปรึกษาปัญหาเรื่องเพศกับบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง หากไม่มีเวลาพบกัน	3.22	1.37	ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 3.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) = 0.71

จากตารางที่ 15 เมื่อพิจารณาการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เมื่อจำเป็นต้องไปธุระนอกบ้านตอนกลางคืน นักเรียนต้องขออนุญาตบิดา/มารดา/ผู้ปกครองทุกครั้ง อยู่ระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.08, S.D. = 1.22) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ บิดา/มารดา/ผู้ปกครองมีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนข้อมูลเรื่องเพศกับนักเรียน อยู่ระดับน้อย ($\bar{x}$ = 2.74, S.D. = 1.20)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 3 ตัวแปรด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 16 ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

(n = 380)

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่2.26 – 5.00คะแนน)	86	22.6
ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่1.32 – 2.25คะแนน)	77	20.3
ระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่1.00 – 1.31คะแนน)	217	57.1
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 1.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.94	380	100

จากตารางที่ 16 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับน้อย ร้อยละ 57.1

ตารางที่ 17 ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแสดงรายข้อ

(n= 380)

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. นักเรียนเคยไปอ่านหนังสือหรือทำงานอื่น ๆ กับคนรัก/แฟนสองต่อสองในห้องพักของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	1.97	1.46	ปานกลาง
2. นักเรียนเคยมีการสัมผัสโอบ กอด หรือ จูบ ขณะอยู่ตามลำพังกับคนรัก/แฟน	1.91	1.33	ปานกลาง
3. นักเรียนเคยไปเที่ยวและพักค้างแรม กับคนรัก/แฟนสองต่อสอง	1.64	1.20	ปานกลาง
4. นักเรียนเคยไปเที่ยวสถานบันเทิงยามค่ำคืน เช่น เธค ผับ บาร์/ร้านอาหารที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับคนรัก/แฟน	1.67	1.23	ปานกลาง
5. นักเรียนเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา ไวน์ เบียร์กับกับคนรัก/แฟนสองต่อสองในห้องพักของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	1.72	1.36	ปานกลาง
6. นักเรียนเคยใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่ ยาไอซ์ ยาบ้า กับคนรัก/ แฟน	1.55	1.17	ปานกลาง
7. นักเรียนเลือกสวมใส่เสื้อผ้าเน้นสัดส่วนเพื่อให้ดึงดูดใจคนรัก/แฟน	1.64	1.23	ปานกลาง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 17 (ต่อ)

(n = 380)

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
8. นักเรียนเคยโดดเรียนเพื่อไปทำกิจกรรมนอกโรงเรียนกับคนรัก / แฟน	1.53	1.09	ปานกลาง
9. นักเรียนมักฉลองความสำเร็จกับคนรัก/แฟน ด้วยการดื่มแอลกอฮอล์	1.53	1.13	ปานกลาง
10. นักเรียนยินยอมให้คนรัก / แฟนถูกเนื้อต้องตัวเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ต้องการ	1.57	1.12	ปานกลาง
11. นักเรียนมักไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนแทนการไปกับคนรัก/แฟน	3.36	1.59	มาก
12. นักเรียนเคยพูดคุยเรื่องเพศกับคนรัก/แฟน	1.69	1.17	ปานกลาง
13. นักเรียนเคยถูกชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก/แฟน	1.63	1.21	ปานกลาง
14. นักเรียนเคยถูกเพื่อน/คนรู้จักชักชวนให้ขายบริการทางเพศ	1.55	1.18	ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 1.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.94

จากตารางที่ 17 เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักเรียนมักไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนแทนการไปกับคนรัก/แฟน อยู่ระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.36, S.D. = 1.59) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือนักเรียนเคยโดดเรียนเพื่อไปทำกิจกรรมนอกโรงเรียนกับคนรัก/แฟน อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 1.53, S.D. = 1.09) กล่าวคือ ส่วนใหญ่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อทดสอบสมมุติฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ปัจจัยนำ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น	*p*-value
ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ	-.180	.000**
ค่านิยมทางเพศ	-.592	.000**
การเห็นคุณค่าในตนเอง	-.129	.012*

P < 0.05

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -.180, -.592 และ -.129) อธิบายได้ว่า ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศค่านิยมทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ปัจจัยเอื้อ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น	*p*-value
การเข้าถึงการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	.737	.000**

P < 0.05

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยเอื้อการเข้าถึงการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = .737) กล่าวคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ระดับการเข้าถึงการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศได้มากจะทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มขึ้นตาม

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริม ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ปัจจัยเสริม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น	*p*-value
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	.777	.000**
การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	.134	.009**

P < 0.05

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = .777 และ.134) กล่าวคือ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ในระดับสูง ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อวิจารณ์

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีสถานศึกษา ตั้งอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 380 คน มีผลการศึกษาที่สำคัญและนำมาเป็นข้อวิจารณ์ดังนี้

สมมุติฐานของการวิจัยครั้งนี้ คือ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากการศึกษา พบว่า

1. ปัจจัยนำด้านความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

1.1 ด้านความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = -.180$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน และอธิบายได้ว่า หากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความรู้มากขึ้นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศจะทำให้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนลดลง ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนได้รับความรู้จากการเรียนการสอนในกลุ่มสาระวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา นอกจากนี้ในปัจจุบันโรงเรียนมัธยมศึกษาก็มักร่วมมือกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขและหน่วยงานอื่น ๆ เช่น องค์กรเอกชนในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ รวมทั้งการได้รับข้อมูลความรู้จากสื่อสารมวลชนต่าง ๆ ในเรื่องดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนมีความรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง ซึ่งเมื่อมีความรู้แล้วนักเรียนก็จะปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง จึงทำให้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรุจดา (2552) พบว่า หากมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์แล้วจะทำให้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง แต่ไม่สอดคล้องกับ ชาฟเฟอร์ และ บอเยอร์ Shafer and Boyer (1991) ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์

1.2 ด้านค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์ ทางลบในระดับปานกลาง ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = -.592$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานสามารถอธิบายได้ว่า หากนักเรียนมีค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมมากขึ้นจะทำให้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนลดลงตามด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องด้วยค่านิยมและวัฒนธรรมไทย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ครอบครัวและสังคมจะมีการปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิต เช่น ผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัว และผู้ชายต้องไม่ฉวยโอกาสทางเพศต่อคนรัก ซึ่งค่านิยมดังกล่าวถูกปลูกฝังมาตั้งแต่ในวัยเด็ก จึงทำให้นักเรียนที่มีค่านิยมที่ถูกต้องในเรื่องเพศจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิมิต (2542) ที่พบว่า การควบคุมความประพฤติ ความคิดให้อยู่ในจารีตประเพณีที่ดีไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จะช่วยยับยั้งและป้องกันการมีเพศสัมพันธ์หรือยืดระยะการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ออกไป

1.3 ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = -.129$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน และอธิบายได้ว่าหากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีการเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น ย่อมทำให้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนลดลงตาม ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการที่นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน เช่นการเห็นด้วยกับหน้าที่ของการเป็นนักเรียนที่ดี คือ ตั้งใจเรียน และปฏิบัติตนให้เหมาะสม เช่น รักนวลสงวนตัว สุภาพ ไม่ฉวยโอกาสล่วงเกินทางเพศกับคนรักและเห็นว่า การกอด จูบ กับคนรักในที่สาธารณะอย่างเปิดเผย เป็นสิ่งที่นักเรียนไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง และเห็นว่ารักแท้เป็นรักบริสุทธิ์สามารถรอได้ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง สอดคล้องกับการศึกษาของ สุพัตรา (2550) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้ความรุนแรง การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน และสอดคล้องกับ พิชามญชุ์ (2549) ที่ศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความสามารถในกระบวนการสร้างเสริมทักษะการเห็นคุณค่าพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เพิ่มขึ้น

2. ปัจจัยเอื้อด้านการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = .737$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน และอธิบายได้ว่าเนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัฒน์มีเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็วและทั่วถึง ทำให้เพิ่มการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศโดยตรงและอ้อม เป็นผลให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีโอกาสเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศได้มากขึ้น จะทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากยิ่งขึ้น ที่น่าเป็นห่วงคือ สื่อต่าง ๆ ในปัจจุบันมุ่งหวังผลทางธุรกิจโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นได้สัมผัสกับข้อมูลข่าวสารที่ไม่เหมาะสม อาทิเช่น ภาพโป๊ เว็ปไซด์เปลือย หนังสือ และวีดีโอกระตุ้นอารมณ์เพศจำนวนมากที่ปรากฏในท้องตลาด อาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้มากขึ้น สอดคล้องกับ ฐิติพร สุรีพร และ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กัญจนี (2550) ได้ศึกษาพบว่า สื่อต่าง ๆ เช่น สื่อจากเว็บไซด์ทางอินเตอร์เน็ต การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ทั้งหนังสือ วีซีดี และวิดีทัศน์ ล้วนมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทั้งนี้วีดีทัศน์เป็นสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากที่สุด

3. ปัจจัยเสริมด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวก ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

3.1 ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = .777$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน สามารถอธิบายได้ว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากกลุ่มเพื่อนจะมีความผูกพันและมีความสำคัญทางความคิด ซึ่งวัยรุ่นมักมีความเห็นคล้อยตามกัน หรือลอกเลียนแบบกันในด้านการแต่งกาย และการแสดงออกเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ฉะนั้นอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อการมีพฤติกรรมที่ดีหรือไม่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ สอดคล้องกับ กรรณิการ์ (2548) ที่ศึกษาในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดนนทบุรี เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอดส์ พบว่า นักเรียนที่มีเพื่อนสนิท หรือเพื่อนในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจะมีพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ได้มากกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนสนิทหรือเพื่อนในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และสอดคล้องกับ แมกนานี (Magnani, 2002) ที่พบว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นบางส่วนมีพฤติกรรมเสี่ยงกับเพื่อนสนิท ได้แก่ การดื่มแอลกอฮอล์ หรือการเที่ยวสถานเริงรมย์

3.2 ด้านการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวในระดับต่ำต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = .134$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน สามารถอธิบายได้ว่า การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กล่าวคือ การที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองให้เวลากับนักเรียน สามารถอบรม ดูแล พูดคุยเรื่องเพศ ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่เหมาะสม จะมีส่วนช่วยปกป้องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากการสื่อสารที่เหมาะสมเป็นพื้นฐานที่สำคัญจะช่วยให้ครอบครัวมีความเข้าใจและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว สอดคล้องกับ ลัชนา (2553) ที่ศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน พบว่าปัจจัยด้านการดูแล พูดคุยของบิดา มารดามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประเภทการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation study) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 380 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านชีวสังคมเป็นสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้สถิติหาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาตอนต้น คือ สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson’s product Moment correlation Coefficient) โดยทำการทดสอบระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สรุป

พบว่า ลักษณะข้อมูลปัจจัยด้านชีวสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นครั้งนี้ พบว่าเป็นหญิงร้อยละ 61.1 และชาย ร้อยละ 38.9 ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นตอนกลาง (14 - 16ปี) ร้อยละ 64.7 เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 เท่ากัน ร้อยละ 34.7 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง ร้อยละ 42.89 นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 100 บาทต่อวัน ร้อยละ 79.7 ซึ่งพอใช้จ่าย ร้อยละ 92.4 โดยนักเรียนพักอาศัยกับ บิดา/มารดา ร้อยละ 76.8 และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ร้อยละ 92.9 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 65.6 นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศจากครูในห้องเรียน ร้อยละ 41.6 เมื่อพบปัญหาเรื่องเพศศึกษาบุคคลที่นักเรียนจะปรึกษา มากที่สุด คือ เพื่อน ร้อยละ 36.8

จากการศึกษา พบว่า ด้านปัจจัยนำ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง มีค่านิยมทางเพศต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับดีมาก ด้านปัจจัยเอื้อ กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศในระดับน้อย ด้านปัจจัยเสริม กลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับน้อย การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับปานกลาง และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับน้อย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในด้านความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศและการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -.180, r = -.129) ค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับปานกลางต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -.592) การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ และอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = .737, r = .777) ส่วนการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิตที่ระดับ 0.05 (r = .134)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยเสริมด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r =.777) ดังนั้น สถานศึกษาควรร่วมมือกับ บิดา/มารดาหรือผู้ปกครองในการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม/ทำกิจกรรมสร้างสรรค์ร่วมกับเพื่อนเพื่อเรียนรู้เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหรือค่านิยมเรื่องเพศที่ถูกต้องและเหมาะสม อาทิเช่น ทักษะชีวิต ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการตัดสินใจ ตลอดจนเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของบุตรหลานและนักเรียนในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน กำหนดข้อปฏิบัติให้บุตรหลานและนักเรียนในการเลือกคบเพื่อน อาทิเช่น ต้องเลือกคบเพื่อนที่ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษา รวมทั้งตั้งใจเรียน ไม่อนุญาตให้บุตรหลาน และนักเรียนไปเที่ยว/พักแรมกับเพื่อนกันเอง

2. ปัจจัยเอื้อ ด้านการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r =.737) ดังนั้น สถานศึกษาต้องร่วมมือกับบิดา/มารดาหรือผู้ปกครอง โดยจัดให้มีการสอนนักเรียนในเรื่องการเรียนรู้ การวิเคราะห์และการประเมินสื่อ เพื่อสร้างความตระหนัก รวมทั้งเฝ้าระวังพฤติกรรมการใช้สื่อของนักเรียน ตลอดจนจัดปัจจัยแวดล้อมในการใช้สื่ออย่างเหมาะสม อาทิเช่น จัดค่ายการเรียนรู้สื่อที่มีประโยชน์ กำหนดเวลาใช้อินเตอร์เน็ตในมือถือ และไม่จัดคอมพิวเตอร์ไว้ในห้องส่วนตัวของนักเรียน นอกจากนี้สถานศึกษาควรร่วมมือกับภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญในการควบคุมสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศในรูปแบบต่าง ๆ อาทิเช่น สอดส่อง/ตรวจสอบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ร้านขายหนังสือต่าง ๆ สื่อโทรทัศน์ อินเตอร์เน็ต ตลอดจนการเข้มงวดอายุของผู้ใช้บริการ/สถานที่ตั้งของสถานเริงรมย์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. พัฒนาและทดสอบประสิทธิผลของโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หากลวิธีที่เหมาะสมกับวัยรุ่น

2. ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสนทนา การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล เพื่อทราบปัญหาในเชิงลึกและทำความเข้าใจกับปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. 2553. **รายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทยในพ.ศ. 2553**. กระทรวงสาธารณสุข, นนทบุรี.

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. 2553. **นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอนามัยเจริญพันธุ์แห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2553 - 2557**. กระทรวงสาธารณสุข, นนทบุรี.

กรรณิการ์ มังกโรทัย. 2548. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กระทรวงสาธารณสุข. 2540. **คู่มือการสอนทักษะเพื่อการป้องกันเอดส์**. กระทรวงสาธารณสุข, กรุงเทพฯ.

กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. 2556. **ข้อมูลสารสนเทศปีการศึกษา 2556**. กระทรวงศึกษาธิการ, นนทบุรี.

คณะแพทยศาสตร์. 2537. **การประชุมวิชาการเรื่องโรคเอดส์ในภาคเหนือ: ปัญหาและแนวทาง แก้ไข**. เอกสารการประชุม คณะแพทย์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ. 2543. **สุขภาพคนไทยปี พ.ศ. 2543 สถานะสุขภาพคนไทย**. อุษาการพิมพ์, กรุงเทพฯ.

จิรังกูร ณัฐรังสี. 2548. **เปิดผลวิจัยพฤติกรรมทางเพศวัยรุ่นอุบลราชธานี**. แหล่งที่มา: http://www.Guideubon.com, 18 ม.ค. 57.

จิราภรณ์ เทพหนู. 2540. **ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา ในจังหวัดพัทลุง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จีรพรรณ อินทา. 2542. **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชัญญา ดิษเจริญ. 2548. **การสื่อสารระหว่างบิดามารดากับสตรีวัยรุ่นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฐิตาพร อิงคถาวรวงศ์, สุรีพร กฤษเจริญ, กัญจนี พลอินทร์, และ ญาวนี จรูญศักดิ์. 2550. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา. **สงขลานครินทร์เวชสาร**, 25(6): 12.

ณมน ธนินธญางกูร. 2522. **พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ณัฐพร สายพันธ์. 2546. **พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษาสังกัดกรมอนามัยอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ณัฐยาน์ ศรีพุธสมบูรณ์. 2552. **เพศศึกษาและอนามัยเจริญพันธุ์**. โรงพิมพ์สวรรค์วิถีการพิมพ์, นครสวรรค์.

ถิรพงษ์ ถิรมนัส. 2537. **ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์จากเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนชาย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ทวีวรรณ ชาลีเครือ. 2541. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์. **วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคเหนือ**, 11: 22-28.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ธีระ ทองสง, จตุพล ศรีสมบูรณ์ และอภิชาต โอฬารรัตนชัย. 2539. **นรีเวชวิทยา**. ฟอเรน บุ๊คส์ เซนเตอร์, กรุงเทพฯ.

นภาภรณ์ หะวานนท์. 2542. **ปัญหาทางเพศของวัยรุ่นและการทำแท้ง**. สื่อสร้างองค์ความคิด ผู้หญิงกับสุขภาพ. เจนเดอร์เพรส, กรุงเทพฯ.

บัวทิพย์ ใจตรงดี. 2545. **ความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญใจ ศรีสถิตนรากูร. 2553. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 5. บริษัท ยู แอนด์ไออินเตอร์มีเดีย จำกัด, กรุงเทพฯ.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2536. **คู่มือการวิจัย: การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์**. พิมพ์ครั้งที่ 5. ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ปริมา อภิโชติกร. 2551. **อิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนกลุ่มอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ปวีณา สายสูง. 2541. **พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน**. การค้นคว้าแบบอิสระ, มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ

พิชามญชุ์ วรินทักษะ. 2549. **การพัฒนาทักษะพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พิมพ์วัลย์ บุญมงคล. 2542. **ระบบความเชื่อและพฤติกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศและความสัมพันธ์หญิงชายในระบบครอบครัว: นัยยะและกลวิธีในระดับชุมชนเพื่อการป้องกันโรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ในหญิงชนบทที่แต่งงานแล้ว**. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.

มานพ คณะโต. 2541. **พฤติกรรมทางเพศ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพิมพ์สงเคราะห์ทหารผ่านศึก, กรุงเทพฯ.

มานี ปิยะอนันต์, เกศสุดา จิรวัชรเดช และ อรวรรณ ปัจฉา. 2545. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน. **วารสารศิริราช**. 54:455-465

ยุทธพงศ์ วีระวัฒนตระกูล. 2541. การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น. **ศรีนครินทร์เวชสาร** 13:112 - 116.

เยาวลักษณ์ เสรีเสถียร. 2543. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของการเป็นมารดาในระยะตั้งครรภ์ของหญิงวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ระพีพรรณ ภู่ผกาพันธ์พงษ์. 2540. **การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ลัชนา ฉายศรี. 2553. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

วันทนีย์ วาสิกะสิน. 2526. **ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์**. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ศุภมาส เศรษฐพงษ์กุล. 2542. **การศึกษาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์**. สาขาประชากรและการพัฒนา คณะสถิติประยุกต์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชนผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2556. **รายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชนประจำปี 2556**. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, นนทบุรี.

สิริวรรณ ธัญญผล. 2548. **ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์, วีณา นานาศิลป์, นิลาวรรณ ฉันทะปรีดา และ กฤตยา แสวงเจริญ. 2542. ทัศนคติต่อบริการทางเพศ ความเชื่ออำนาจภายในตน-ภายนอกตน ด้านสุขภาพและพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาอาชีวะและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น. สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. **วารสารโรคเอดส์**. 11(1), 21-32.

สุพัตรา พรหมเรนทร์. 2550. **พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุริยเดว ทรีปาตี. 2551. **ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย**. แหล่งที่มา: http://www . dekplus.org, 7ส.ค. 2556

สุวชัย อินทร์ประเสริฐ. 2548. **เพศของวัยรุ่น**. เพศศาสตร์ในสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยาราชวิทยาลัยสูตินรีแพทย์แห่งประเทศไทย. บริษัทพิมพ์ดีจำกัด, กรุงเทพฯ.

สุวัทนา อารีพรรค. 2543. **พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศของวัยรุ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. อรุณการพิมพ์, กรุงเทพฯ

เสาวรส มีกุศล. 2543. พฤติกรรมเสี่ยงต่อภาวะสุขภาพของวัยรุ่น. **วารสารพยาบาลศาสตร์**, 18: 14 – 24.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แสงอัมพา บำรุงธรรม. 2543. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อนงค์ ชีระพันธ์. 2544. **ปัจจัยที่มีพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อรพินท์ มณีวงศ์. 2549. **พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุลี ศักดิ์สุวรรณ. 2553. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นอำเภอเมือง จังหวัดน่าน. **วารสารโรงพยาบาลน่าน**, 24: 185-186.

Alexander, B. 1993. **Sexual concerns of adolescents**. pp.162-172. In R.B. Taylor (ED.), Family medicine Principle and practice, Spinger - verleg, New york.

Ford, N. and Kittisuksathit, S. 1996. **Youth Sexuality: The sexual aware ness, lifestyle and related-health service need of young, Single, factory workers in Thailand**. Nakorn Pathom. M.S. Thesis, Mahidol University.

Green LW, Kreuter MW. 1999. **Health promotion planning: An education and environmental Approach**. Mayfield Publishing Company, Toronto.

Guthrie,B.J., Wallace,J.,Doerr,K.,Janz.N., Schottenfeld,D., and Selig, S. 1996. Girl talk: Development of an intervention of HIV/AIDS and others sexually transmitted disease in Adolescent females. **Public Health Nursing**, 13: 318-330.

Jemmott,L.S. and Jemmott, B. 1991. Applying the Theory of Reasoned Action to AIDS risk behaviors: Condom use among black woman. **Nursing Research**. 40: 228-234.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Magnani, R.J., Karim, A.M., Weiss, L.A., Bond, K.C., Lemba, M.and Morgan, G.T. 2002. Reproductive health risk and productive factors among youth in Lusaka, Zambia. **Journal of Adolescent Health**. 30: 76-86.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

<u>คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม</u>

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา เพื่อทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท สาขาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ <u>การตอบแบบสอบถามไม่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียนหรือการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด</u> นักเรียนไม่ต้องเขียนชื่อผู้ตอบในแบบสอบถาม จึงขอความร่วมมือให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริงหรือตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด คำตอบที่ได้จากนักเรียน จะถือว่าเป็นความลับ และจะนำมาใช้เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น
2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปวางแผนวางแผนแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเด็กนักเรียนต่อไปในการตอบแบบสอบถาม โปรดอ่านคำชี้แจงในแต่ละส่วนให้ละเอียดก่อนการตอบ และกรุณากรอกข้อมูลในแบบสอบถามทุกส่วนตามความเป็นจริง
3. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมดมี 8 ส่วน ดังนี้

   ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
   ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
   ส่วนที่ 3 แบบสอบถามค่านิยมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
   ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
   ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
   ส่วนที่ 6 แบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
   ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
   ส่วนที่ 8 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ ที่ให้ความกรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

นางอรอุมา ไชยคำ
นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ)
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หนังสือยินยอมให้ทำการวิจัย (Informed Consent Form)

วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี

วันที่ให้คำยินยอม วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า(เด็กชาย/นาย/เด็กหญิง/นางสาว).....ขอทำหนังสือนี้ไว้ต่อหัวหน้าโครงการเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า

ข้อ 1. ก่อนลงนามในใบยินยอมตนให้ทำการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัยรวมทั้งประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียด และมีความเข้าใจดีแล้ว

ข้อ 2. ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้โดยสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิ์ที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมวิจัยนี้จะไม่มีผลใดๆต่อข้าพเจ้า

ข้อ 3. ผู้วิจัยรับรองว่า จะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับและจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุปผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง กระทำได้เฉพาะกรณีจำเป็นด้วยเหตุผลทางวิชาการเท่านั้น

ข้อ 4. ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ

ข้อ 5. ผู้วิจัยรับรองว่า หากมีข้อมูลเพิ่มเติมที่ส่งผลกระทบต่อการวิจัย ข้าพเจ้าจะได้รับการแจ้งให้ทราบทันทีโดยไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วมีความเข้าใจดีทุกประการและได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงชื่อ…….....ผู้ยินยอม
(….....)
ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง/ผู้อุปการะ
(.....)
ลงชื่อ.....ผู้วิจัย
(.....)
ลงชื่อ.....ผู้ที่ได้รับมอบหมาย
(.....)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ID | | | |

ส่วนที่ 1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง หรือ ทำเครื่องหมาย ✓ ลง □ หน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากที่สุด

1. เพศ □ 1. ชาย □ 2. หญิง
2. ปัจจุบันนักเรียนอายุ.....ปี……เดือน
3. นักเรียนกำลังศึกษาใน ระดับชั้น .....
4. ผลการเรียน(เกรดเฉลี่ย) ของนักเรียนในภาคการเรียนที่ผ่านมา (โปรดระบุ).....
5. นักเรียนได้รับค่าใช้จ่ายปัจจุบันเฉลี่ยวันละ .....บาท
6. ปัจจุบัน นักเรียนได้รับค่าใช้จ่ายเพียงพอหรือไม่
   □ 1. พอใช้จ่าย □ 2.ไม่พอใช้จ่าย
7. นักเรียนพักอาศัยร่วมกับใคร
   □ 1. บิดา/มารดา □ 2. ญาติ/พี่น้อง □3. อยู่คนเดียว
   □ 4. เพื่อน ระบุเพศ..... □ 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....
8. สภาพแวดล้อมบริเวณที่พักอาศัยในปัจจุบันของนักเรียน
   □ 1. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี (ไม่อยู่ใกล้แหล่งบันเทิง)
   □ 2. อยู่ใกล้แหล่งบันเทิงต่างๆ(เช่น โรงภาพยนตร์ เธค ผับ บาร์ โปรดระบุ.....)
   □ 3. อยู่ในชุมชนแออัด
9. สถานภาพสมรสบิดามารดาของนักเรียน
   □ 1. บิดามารดาอยู่ด้วยกัน □ 2. บิดามารดาหย่าร้างกัน
   □ 3. บิดามารดาแยกกันอยู่ □ 4. บิดาถึงแก่กรรม
   □ 5. มารดาถึงแก่กรรม □ 6. ทั้งบิดามารดาถึงแก่กรรม
10. นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องทางเพศมากที่สุดจาก
    □ 1. บิดามารดา □ 2. ครูในห้องเรียน □ 3. เพื่อน
    □ 4. คนรัก/แฟน □ 5. สื่อต่าง ๆ โปรดระบุ.....
11. นักเรียนมักจะพูดคุยหรือปรึกษากับใครเมื่อมีข้อสงสัย/ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ เรื่องความรักหรือคนรัก/แฟน (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ โดยใส่หมายเลขลงในวงเล็บตามลำดับที่ปรึกษา)
    □ 1. บิดา/มารดา □ 2. บิดา □ 3. มารดา □ 4. พี่น้อง
    □ 5.เพื่อน □ 6. ครู/อาจารย์ □ 7. ผู้ปกครอง □ 8. อื่น ๆ ระบุ.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและพิจารณาว่าความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศนั้นตรงกับคำตอบของนักเรียนมากที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ เพียงข้อเดียว

ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ	คำตอบ		
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่มั่นใจ
1. การตั้งครรภ์ในวัยเรียน/ตั้งครรภ์ไม่พร้อมเป็นปัญหาสังคมและอาจทำให้ทารกที่เกิดมาถูกทอดทิ้ง			
2. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักโดยไม่สวมถุงยางอนามัยมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			
3. การดื่มแอลกอฮอล์ ของมึนเมา หรือใช้สารเสพติด เป็นผลให้ขาดสติอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้			
4. การใช้ถุงยางอนามัยไม่ถูกวิธี มีโอกาสติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้			
5. การสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ได้			
6. ปัจจุบันโรคหูดหงอนไก่และมะเร็งปากมดลูกสามารถป้องกันได้ด้วยวัคซีน HPV			
7. การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว โดยไม่สวมถุงยางอนามัยมีโอกาสตั้งครรภ์ หรือเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้			
8. แผลริมอ่อน กามโรค ซิฟิลิส หนองใน เริมที่อวัยวะเพศ โรคเอดส์ล้วนเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			
9. การสวนล้างทำความสะอาดอวัยวะเพศ ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อหลังมเพศสัมพันธ์ สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้			
10. เมื่อนักเรียนป่วย ด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำเป็นต้องพบแพทย์เพื่อรับการรักษา			
11. การออกกำลังกาย เช่น เล่นกีฬา ทำงานบ้าน ปลูกต้นไม้ สามารถเบี่ยงเบน/ผ่อนคลาย ความต้องการทางเพศได้			
12. การใช้ยาคุมกำเนิด การหลั่งภายนอก การใช้ห่วงอนามัย และการนับระยะปลอดภัย ล้วนเป็นวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ แต่ไม่มีผลในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามค่านิยมทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ และพิจารณาว่าค่านิยมทางเพศ นั้น ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ เพียงข้อเดียว

ค่านิยมทางเพศ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิต คือ ผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัว และผู้ชายต้องไม่ฉวยโอกาสล่วงเกินทางเพศต่อคนรัก					
2. ผู้ชายต้องแสดงความสามารถทางเพศได้มากกว่าผู้หญิง ดังนั้นการไม่มีประสบการณ์ทางเพศถือเป็นเรื่องน่าอาย					
3. นักเรียนนิยมการมีคนรักในโรงเรียนเพราะทำให้เป็นที่ต้องตาต้องใจ รู้สึกเท่ห์/น่าสนใจ					
4. นักเรียนมักใช้วัสดุ เครื่องแต่งกายที่มีชื่อเสียง (แบรนด์เนม) มากกว่าการใช้สินค้าเลียนแบบ เพราะทำให้นักเรียนดูมีฐานะเศรษฐกิจดี					
5. การทดลองอยู่ร่วมกันก่อนสมรส ทำให้วัฒนธรรมการรักนวลสงวนตัวถูกทำลาย และเสื่อมเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล					
6. การมีเพศสัมพันธ์หากมีสิ่งตอบแทนแลกเปลี่ยนได้ย่อมเป็นเรื่องดี					
7. การสลับคู่ร่วมเพศ/การสวิงกิ้ง ถือเป็นเรื่องน่าสนุก ตื่นเต้น ไม่เสื่อมเสีย					
8. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก เป็นเรื่องทดสอบความรัก ความจริงใจไม่ใช่เรื่องเสียหาย					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ค่านิยมทางเพศ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9. นักเรียนชอบไปเรียนพิเศษเพราะได้แต่งกายตามรสนิยมของตนเอง และมีเวลาอยู่กับคนรักมากขึ้น					
10. การที่นักเรียนจับมือ โอบ กอด จูบ กับคนรักในที่สาธารณะเป็นเรื่องธรรมดา					
11. นักเรียนสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ หากมีความรู้สึกพอใจ/มีความรู้สึกพิเศษ โดยไม่จำเป็นต้องมีความรัก ความเข้าใจ และความรับผิดชอบใด ๆ					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ และพิจารณาว่าการเห็นคุณค่าในตนเองนั้น ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ เพียงข้อเดียว

การเห็นคุณค่าในตนเอง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. หน้าที่ของการเป็นนักเรียนที่ดี คือตั้งใจเรียนและปฏิบัติตนให้เหมาะสม เช่น รักนวลสงวนตัว สุภาพ ไม่ฉวยโอกาสล่วงเกินทางเพศ กับคนรัก					
2. นักเรียนปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงาน เพราะรู้สึกคุณค่าในตนเองถูกทำลาย					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การเห็นคุณค่าในตนเอง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. การกอด จูบ กับคนรักในที่สาธารณะอย่างเปิดเผย เป็นสิ่งที่นักเรียนไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง					
4. นักเรียนปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์เพราะรักแท้ คือความรักที่บริสุทธิ์สามารถรอเวลาได้					
5. นักเรียนรู้สึกตนเองมีความสำคัญ เพราะเวลาที่ให้คำแนะนำเรื่องเพศกับเพื่อนแล้ว เพื่อนส่วนใหญ่มักเห็นด้วย					
6. นักเรียนปฏิเสธคำชักชวนของคนรักในการเที่ยวสถานเริงรมย์ เพราะสถานภาพนักเรียนไม่เหมาะสมกับสถานที่นั้น ๆ					
7. นักเรียนฉลองความสำเร็จกับคนรัก โดยหลีกเลี่ยงการดื่มแอลกอฮอล์ และของมึนเมา เพราะนักเรียนต้องการรักษาวินัยในตนเอง					
8. นักเรียนหญิงจะมีคุณค่าที่มารยาทอ่อนโยน มีน้ำใจ มิใช่การแต่งกาย ส่วนนักเรียนชายจะมีคุณค่าที่ความเข้มแข็ง และสุภาพมิใช่การใช้กำลัง					
9. นักเรียนมีความรู้สึกด้อยค่า ไร้ศักดิ์ศรี ถ้านักเรียนมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ต้องการ					
10. มิใช่ปัญหาที่นักเรียนไม่มีคนรัก แต่ส่งเสริมให้มีสมาธิในการเรียน และใช้เวลาในการเรียนได้เต็มที่					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ และพิจารณาว่าการเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศนั้น ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย✓ลงในช่อง☐ เพียงข้อเดียว

การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	ระดับความคิดเห็น				
	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	ไม่จริง	ไม่จริงมากที่สุด
1. นักเรียนมักหาหนังสือการ์ตูนภาพโป๊ ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศมาอ่าน					
2. นักเรียนใช้เวลาว่างเพื่อดูภาพโป๊/อินเตอร์เน็ตที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศ					
3. คนรัก/แฟนของนักเรียนมักนำสื่อ/ภาพโป๊ ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศมาให้					
4. นักเรียนมักแอบดูวีดีโอ/ซีดีภาพโป๊ ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศจากบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง					
5. นักเรียนชอบซื้อวีดีโอ/ซีดีภาพโป๊ ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศ					
6. นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น เธค ผับ บาร์ เพื่อดูพนักงานบริการแต่งกายยั่วยวน/กระตุ้นอารมณ์เพศ					
7. นักเรียนชอบดูภาพโป๊/ภาพยนตร์ ที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศ					
8. นักเรียนชอบไปร้านคาราโอเกะที่มีภาพโป๊ และสื่อต่าง ๆ ที่กระตุ้นอารมณ์เพศ					
9. นักเรียนชอบไปงานมอเตอร์โชว์ เพราะพนักงานขายรถแต่งกายยั่วยวนทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	ระดับความคิดเห็น				
	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	ไม่จริง	ไม่จริงมากที่สุด
10. นักเรียนเห็นมารดา/ผู้ปกครองแต่งกายสายเดี่ยวนุ่งสั้น และโชว์สัดส่วนเป็นเรื่องธรรมดา					
11. เพื่อนนักเรียนชอบโหลดภาพโป๊/ภาพที่มีเนื้อหากระตุ้นอารมณ์เพศส่งมาให้					

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ และพิจารณาว่าอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศนั้นตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ เพียงข้อเดียว

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทาง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น เมื่อเห็นเพื่อนมีคนรักจึงต้องการมีคนรักเหมือนเพื่อน ๆ บ้าง					
2. เพื่อนชวนนักเรียนเที่ยวสถานเริงรมย์เช่น เธคผับ บาร์ ทำให้นักเรียนรู้สึกอยากไปเที่ยวด้วย					
3. นักเรียนอ่านหนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เพราะอยากเข้ากลุ่มเพื่อน ๆ พวกเดียวกัน					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทาง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. นักเรียนมักดูภาพยนตร์/วีดีโอ/ซีดี/เว็ปโป๊ที่แสดงภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เพื่อสามารถพูดคุยเรื่องเดียวกับเพื่อน					
5. นักเรียนรู้สึกเกรงใจไม่กล้าปฏิเสธเพื่อนที่ชวนให้ทดลองดื่มแอลกอฮอล์และของมึนเมา เช่น สุรา เบียร์ ไวน์					
6. นักเรียนใช้สารเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาบ้า ร่วมกับเพื่อน เพื่อต้องการ การยอมรับในกลุ่ม					
7. เพื่อนของนักเรียนมีคนรัก/แฟนหรือเปลี่ยนคู่นอนหลายคนแสดงว่าเป็นคนเก่งมีความสามารถ และนักเรียนต้องการเป็นเช่นนั้น					
8. นักเรียนเลือกซื้อสินค้า/เครื่องแต่งกายราคาแพงและตามสมัยนิยมเพื่อให้เพื่อนยอมรับ					
9. การทำแต้มจำนวนคนที่เคยรัก/ผ่านการมีเพศสัมพันธ์ทำให้นักเรียนเป็นจุดสนใจในกลุ่มเพื่อน					
10. นักเรียนตั้งใจเรียน มีน้ำใจกับเพื่อน เพื่อต้องกาเป็นคนเก่งและเป็นที่รักในกลุ่มเพื่อน					
11. นักเรียนชอบไปเรียนพิเศษเพราะต้องการไปพูดคุยกับคนรักมากกว่าวิชาความรู้					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ และพิจารณาว่าการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวนั้น ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย✓ลงในช่อง ☐ เพียงข้อเดียว

การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	ระดับความคิดเห็น				
	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	ไม่จริง	ไม่จริงมากที่สุด
1. นักเรียนรู้สึกยุ่งยากในการพูดคุยเรื่องเพศกับบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง					
2. บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง มีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนข้อมูลเรื่องเพศกับนักเรียน					
3. บิดา/มารดา/ผู้ปกครองสามารถให้ข้อมูลกับนักเรียนฟังอย่างเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการสืบพันธุ์/การกำเนิดของทารก					
4. บิดา/มารดา/ผู้ปกครองของนักเรียนมักพูดคุยเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ และใช้ยาเสพติดจะมีผลทำให้การตัดสินใจบกพร่อง และนำไปสู่ภาวะเสี่ยงทางเพศที่นักเรียนไม่ควรเสี่ยง					
5. นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจเกี่ยวกับการดูแล แนะนำการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และเหมาะสมของบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง					
6. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาเรื่องเพศ นักเรียนต้องการปรึกษาบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง					
7. เมื่อจำเป็นต้องไปธุระนอกบ้านตอนกลางคืน นักเรียนต้องขออนุญาตบิดา/มารดา/ผู้ปกครองทุกครั้ง					
8. บิดา/มารดา/ผู้ปกครองของนักเรียนมักบอกกล่าวตักเตือนหากนักเรียนแต่งกายไม่เหมาะสม / ไม่สุภาพ					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การเข้าถึงช่องทางสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	ระดับความคิดเห็น				
	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	ไม่จริง	ไม่จริงมากที่สุด
9. นักเรียนสามารถใช้โทรศัพท์ปรึกษาปัญหาเรื่องเพศกับบิดา/มารดา/ผู้ปกครองหากไม่มีเวลาพบกัน					

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ และพิจารณาว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศนั้น ตรงกับระดับการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ เพียงข้อเดียว

ปฏิบัติสม่ำเสมอ หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติตนในเรื่องนั้นทุกครั้ง/ทุกวัน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติตนในเรื่องนั้นเป็นส่วนใหญ่/เกือบทุกวัน (ปฏิบัติ มากกว่า ไม่ปฏิบัติ)
ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรม หรือ ปฏิบัติตน ในเรื่องนั้นเป็นส่วนน้อย/บางวัน (ปฏิบัติ น้อยกว่า ไม่ปฏิบัติ)
นานๆครั้ง หมายถึง นักเรียนแทบจะไม่ได้มีพฤติกรรม หรือปฏิบัติตนในเรื่องนั้นเลย
ไม่เคย หมายถึง นักเรียนไม่มีพฤติกรรมหรือไม่เคยปฏิบัติตนในเรื่องนั้นเลย

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ระดับการปฏิบัติ				
	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานครั้ง	ไม่เคย
1. นักเรียนเคยไปอ่านหนังสือหรือทำงานอื่น ๆ กับคนรัก/แฟนสองต่อสองในห้องพักของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด					
2. นักเรียนเคยมีการสัมผัสโอบ กอด หรือ จูบ ขณะอยู่ตามลำพังกับคนรัก/แฟน					
3. นักเรียนเคยไปเที่ยวและพักค้างแรมกับคนรัก/แฟนสองต่อสอง					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ระดับการปฏิบัติ				
	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานครั้ง	ไม่เคย
4. นักเรียนเคยไปเที่ยวสถานบันเทิงยามค่ำคืน เช่น เธค ผับ บาร์/ร้านอาหาร ที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับคนรัก/แฟน					
5. นักเรียนเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา ไวน์ เบียร์กับ กับคนรัก/แฟนสองต่อสองในห้องพักของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด					
6. นักเรียนเคยใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่ ยาไอซ์ ยาบ้า กับคนรัก/แฟน					
7. นักเรียนเลือกสวมใส่เสื้อผ้าเน้นสัดส่วน เพื่อให้ดึงดูดใจคนรัก/แฟน					
8. นักเรียนเคยโดดเรียนเพื่อไปทำกิจกรรมนอกโรงเรียนกับคนรัก/แฟน					
9. นักเรียนมักฉลองความสำเร็จกับคนรัก/แฟนด้วยการดื่มแอลกอฮอล์					
10. นักเรียนยินยอมให้คนรัก/แฟนถูกเนื้อต้องตัวเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ต้องการ					
11. นักเรียนมักไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนแทนการไปกับคนรัก/แฟน					
12. นักเรียนเคยพูดคุยเรื่องเพศกับคนรัก/แฟน					
13. นักเรียนเคยถูกชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก/แฟน					
14. นักเรียนเคยถูกเพื่อน/คนรู้จักชักชวนให้ขายบริการทางเพศ					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข

ใบขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙/ว.๓๔๘ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ถนนงามวงศ์วาน เขตจตุจักร กทม.๑๐๙๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม

ด้วย นางอรอุมา ไชยดำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษา โดยมี ผศ.ดร.กรัณฑรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตปริญญาโทท่านนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนของท่าน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจำยมศึกษาตอนต้นดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.วรพิมพ์ ถิระวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร
รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาพลศึกษา
โทร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๒
โทรสาร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๑

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙/ว.๓๔๘ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ถนนงามวงศ์วาน เขตจตุจักร กทม.๑๐๙๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต นนทบุรี

ด้วย นางอรอุมา ไชยดำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษา โดยมี ผศ.ดร.กรัณฑรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตปริญญาโทท่านนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนของท่าน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจำยมศึกษาตอนต้นดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.วรพิมพ์ ถิระวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร
รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาพลศึกษา
โทร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๒
โทรสาร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๑

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙/ว.๓๔๘ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ถนนงามวงศ์วาน เขตจตุจักร กทม.๑๐๙๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนาธิเบศร์

ด้วย นางอรอุมา ไชยดำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษา โดยมี ผศ.ดร.กรัณฑรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตปริญญาโทท่านนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนของท่าน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจำยมศึกษาตอนต้นดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.วรพิมพ์ ถิระวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร
รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาพลศึกษา
โทร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๒
โทรสาร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๑

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. ดร.นพ.โสภณ เอี่ยมศิริถาวร	อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 1 กรุงเทพฯ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 1 กรุงเทพฯ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
2. ดร.สุรสักย์ ธไนศวรรย์รยางค์กูร	นักวิชาการสารธารณสุขชำนาญการ หัวหน้ากลุ่มพัฒนาความร่วมมือและถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างประเทศ สำนักโรคเอดส์วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
3. ดร.ไพโรจน์ จันทรมณี	อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. นางรุ่งทิพย์ ศรพรหมมาศ	อาจารย์ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนราชวินิต นนทบุรี (นนทกิจพิศาล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 กระทรวงศึกษาธิการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙/ ว.๓๔๘ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ถนนงามวงศ์วาน เขตจตุจักร กทม.๑๐๙๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
เรียน ดร.นพ.โสภณ เอี่ยมศิริถาวร
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ เล่ม

ด้วย นางอรอุมา ไชยดำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษา โดยมี ผศ.ดร.กรัณฑรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขณะนี้การจัดทำวิทยานิพนธ์อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านระเบียบวิธีวิจัย การใช้ภาษา เนื้อหาการวิจัย ให้กับนิสิตดังกล่าว เพื่อให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.วรพิมพ์ ถิระวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร
รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาพลศึกษา
โทร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๒
โทรสาร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๑

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙/ ว.๓๔๘ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ถนนงามวงศ์วาน เขตจตุจักร กทม.๑๐๙๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
เรียน ดร.สุรสักย์ ธไนศวรรย์รยางค์กูร
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ เล่ม

ด้วย นางอรอุมา ไชยดำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษา โดยมี ผศ.ดร.กรัณฑรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขณะนี้การจัดทำวิทยานิพนธ์อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านระเบียบวิธีวิจัย การใช้ภาษา เนื้อหาการวิจัย ให้กับนิสิตดังกล่าว เพื่อให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบรูณ์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.วรพิมพ์ ถิระวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร
รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาพลศึกษา
โทร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๒
โทรสาร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๑

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙/ ว.๓๔๘ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ถนนงามวงศ์วาน เขตจตุจักร กทม.๑๐๙๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
เรียน ดร.ไพโรจน์ จันทรมณี
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ เล่ม

ด้วย นางอรอุมา ไชยดำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษา โดยมี ผศ.ดร.กรัณฑรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขณะนี้การจัดทำวิทยานิพนธ์อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านระเบียบวิธีวิจัย การใช้ภาษา เนื้อหาการวิจัย ให้กับนิสิตดังกล่าว เพื่อให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.วรพิมพ์ ถิระวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร
รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาพลศึกษา
โทร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๒
โทรสาร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๑

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙/ ว.๓๔๘ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ถนนงามวงศ์วาน เขตจตุจักร กทม.๑๐๙๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
เรียน นางรุ่งทิพย์ ศรพรหมมาศ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ เล่ม

ด้วย นางอรอุมา ไชยดำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนนทบุรี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษา โดยมี ผศ.ดร.กรัณฑรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขณะนี้การจัดทำวิทยานิพนธ์อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านระเบียบวิธีวิจัย การใช้ภาษา เนื้อหาการวิจัย ให้กับนิสิตดังกล่าว เพื่อให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.วรพิมพ์ ถิระวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร
รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาพลศึกษา
โทร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๒
โทรสาร. ๐๒ ๙๔๒๘๖๗๑

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ	นางอรอุมา ไชยดำ
เกิดวันที่	11 ตุลาคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
ประวัติการศึกษา	การพยาบาลศาสตรและผดุงครรภ์ชั้นสูง
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ด้านการพยาบาลวิสัญญี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพศูนย์อนามัยที่ 1 กรุงเทพฯ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์